

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1696/2000 van de Raad van 20 juli 2000 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2742/1999 tot vaststelling, voor het jaar 2000, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voorts van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften** 1
- Verordening (EG) nr. 1697/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 8
- Verordening (EG) nr. 1698/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen 10
- Verordening (EG) nr. 1699/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector 13
- Verordening (EG) nr. 1700/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm 16
- Verordening (EG) nr. 1701/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen 18
- ★ **Verordening (EG) nr. 1702/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 inzake de stopzetting van de visserij op kabeljauw door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren** 21
- ★ **Verordening (EG) nr. 1703/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur** 22
- Verordening (EG) nr. 1704/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen 24

Verordening (EG) nr. 1705/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	28
Verordening (EG) nr. 1706/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	30
Verordening (EG) nr. 1707/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	32
* Verordening (EG) nr. 1708/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling, voor de valuta's van de lidstaten die de eenheidsmunt niet hebben aangenomen, van de specifieke wisselkoers voor de minimumprijzen voor suikerbieten en voor de productieheffingen en de aanvullende heffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1999/2000	34
Verordening (EG) nr. 1709/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit	36
Verordening (EG) nr. 1710/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag	37
Verordening (EG) nr. 1711/2000 van de Commissie van 31 juli 2000 tot wijziging van het op de restitutie voor mout toe te passen correctiebedrag	39
* Richtlijn 2000/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 2000 tot wijziging van Richtlijn 93/104/EG van de Raad betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd om de van deze richtlijn uitgesloten sectoren en activiteiten te bestrijken	41
Verklaring van de Commissie betreffende de zondagsrust	45
Verklaring van de Commissie betreffende de tenuitvoerlegging van artikel 1, lid 6	45

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2000/483/EG:

* Besluit nr. 1/2000 van de ACS-EG-Raad van Ministers van 27 juli 2000 betreffende overgangsmaatregelen die geldig zijn van 2 augustus 2000 tot de inwerkingtreding van de ACS-EG-partnerschapsovereenkomst	46
--	-----------

Commissie

2000/484/EG:

* Beschikking van de Commissie van 29 juni 2000 in een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag (Zaak nr. IV/36.456/F3 — Inntrepreneur en nr. IV/36.492/F3 — Spring) (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 1591)	49
---	-----------

2000/485/EG:

* Beschikking van de Commissie van 18 juli 2000 tot wijziging van Beschikking 2000/350/EG betreffende epizoötiebewaking ten aanzien van bluetongue in Griekenland en bepaalde maatregelen om de verspreiding van de ziekte te voorkomen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2008)	58
---	-----------

2000/486/EG:

* Beschikking van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2461)	59
--	-----------

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

Rectificaties

* Rectificatie van Verordening (EG) nr. 2377/1999 van de Commissie van 9 november 1999 tot vaststelling van de handelsnorm voor asperges (PB L 287 van 10.11.1999)	64
Rectificatie op Verordening (EG) nr. 1679/2000 van de Commissie van 28 juli 2000 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1609/88 wat betreft de uiterste datum voor de inslag van de boter die op grond van de Verordeningen (EEG) nr. 3143/85 en (EG) nr. 2571/97 wordt verkocht (PB L 193 van 29.7.2000)	64

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 1696/2000 VAN DE RAAD
van 20 juli 2000**

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2742/1999 tot vaststelling, voor het jaar 2000, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voorts van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot instelling van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur ⁽¹⁾, met name op artikel 8, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2742/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling, voor het jaar 2000, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voorts van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 66/98 ⁽²⁾ worden voorschriften vastgesteld om het exploitatieniveau van de visbestanden met een communautair belang te beheren.
- (2) Overeenkomstig de procedure van de Overeenkomst betreffende de visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap, enerzijds, en de regering van Denemarken en de plaatselijke regering van de Faeröer, anderzijds ⁽³⁾, en de procedure van de Overeenkomst inzake de visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Estland ⁽⁴⁾, heeft de Gemeenschap overleg gepleegd met de plaatselijke regering van de Faeröer en met de Republiek Estland. De delegaties bij dit overleg zijn overeengekomen hun onderscheiden autoriteiten aan te bevelen voor 2000 bepaalde vangstmogelijkheden vast te stellen in de vorm van vangstquota en vergunningen voor vaartuigen van de andere partij. De nodige maatregelen dienen te worden getroffen om de uitkomst van het overleg in Gemeenschapsbepalingen om te zetten.

- (3) De gebieden waar Noorse vaartuigen op blauwe wijting mogen vissen dienen nauwkeurig te worden afgebakend om bepaalde zones ten noorden en ten westen van Ierland uit te sluiten, zoals is bepaald in de goedgekeurde notulen van het overleg tussen de Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen inzake de visserijrechten voor 2000 (Brussel, 2 december 1999).
- (4) Verordening (EG) nr. 2742/1999 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2742/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de tabel van artikel 3, lid 3, wordt de volgende rij ingevoegd:

„Estland	216 695 EUR”
----------	--------------

2. In artikel 10 wordt tussen „Barbados” en „Guyana”, en in artikel 11, punt ii), vóór „Letland” het woord „Estland” ingevoegd.
3. De gegevens in bijlage I A worden vervangen door de overeenkomstige gegevens in bijlage I bij deze verordening.
4. In bijlage I A worden de gegevens van bijlage II bij deze verordening ingevoegd.
5. De gegevens in bijlage I D worden vervangen door de overeenkomstige gegevens in bijlage III bij deze verordening.
6. In bijlage VI worden de gegevens van bijlage IV bij deze verordening ingevoegd.
7. In bijlage VI bis worden de gegevens van bijlage V bij deze verordening ingevoegd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 389 van 31.12.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 341 van 31.12.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1447/2000 (PB L 163 van 4.7.2000, blz. 5).

⁽³⁾ PB L 226 van 29.8.1980, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 332 van 20.12.1996, blz. 16.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 20 juli 2000.

Voor de Raad

De voorzitter

F. PARLY

BIJLAGE I

Soort: Haring <i>Clupea harengus</i>	Zone: IIIbdc (EG-wateren), behalve Management Unit 3
Denemarken 23 243	(1) In mindering te brengen op het Estse aandeel in de IBSFC-TAC. (2) In mindering te brengen op het Letse aandeel in de IBSFC-TAC. (3) In mindering te brengen op het Litouwse aandeel in de IBSFC-TAC.
Duitsland 70 486	
Finland 26 350	
Zweden 95 971	
EG 216 050	
Estland 2 000 (1)	
Letland 1 000 (2)	
Litouwen 500 (3)	
Polen 4 000	
Russische Federatie 2 500	
TAC 405 000	

Bijzondere voorwaarden:

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

	Estse wateren	Letse wateren	Litouwse wateren	Management Unit 3
EG	2 000	1 000	500	
Zweden				8 000

Soort: Kabeljauw <i>Gadus morhua</i>	Zone: IIIbcd (Gemeenschapswateren)
Denemarken 29 051	(1) Waarvan 500 ton is toegewezen aan de wateren van Estland maar die in de wateren van de Gemeenschap mogen worden gevestigd. (2) In mindering te brengen op het Estse aandeel in de IBSFC-TAC. (3) In mindering te brengen op het Letse aandeel in de IBSFC-TAC. (4) In mindering te brengen op het Litouwse aandeel in de IBSFC-TAC. (5) Mag alleen met kieuwnetten worden gevangen.
Duitsland 12 707	
Finland 1 551	
Zweden 21 453	
EG 64 762 (1)	
Estland 600 (2)	
Letland 2 100 (3)	
Litouwen 1 000 (4)	
Polen 350 (5)	
TAC 105 000	

Bijzondere voorwaarden:

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

	Estse wateren	Letse wateren	Litouwse wateren
EG	600	1 300	1 000

Soort: Atlantische zalm <i>Salmo salar</i>		Zone: IIIbcd (EG-wateren) ⁽¹⁾
Denemarken	94 105 ⁽²⁾	⁽¹⁾ Exclusief IBSFC-sector 32. ⁽²⁾ In aantal stuks. ⁽³⁾ Waarvan 6 750 stuks zijn toegewezen aan de wateren van Estland maar die in de wateren van de Gemeenschap mogen worden gevestigd. ⁽⁴⁾ In mindering te brengen op het Letse aandeel in de TAC. ⁽⁵⁾ In mindering te brengen op het Litouwse aandeel in de TAC.
Duitsland	10 469 ⁽²⁾	
Finland	116 595 ⁽²⁾	
Zweden	124 958 ⁽²⁾	
EG	346 127 ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Letland	1 000 ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	
Litouwen	500 ⁽²⁾ ⁽⁵⁾	
TAC	450 000 ⁽²⁾	

Bijzondere voorwaarden:

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

	Letse wateren	Litouwse wateren
EG	3 000	500

Soort: Sprout <i>Sprattus sprattus</i>		Zone: IIIbcd (EG-wateren)
Denemarken	35 480	⁽¹⁾ In mindering te brengen op het Estse aandeel in de IBSFC-TAC. ⁽²⁾ In mindering te brengen op het Letse aandeel in de IBSFC-TAC. ⁽³⁾ In mindering te brengen op het Litouwse aandeel in de IBSFC-TAC.
Duitsland	22 478	
Finland	18 573	
Zweden	81 589	
EG	158 120	
Estland	2 000 ⁽¹⁾	
Letland	8 000 ⁽²⁾	
Litouwen	4 000 ⁽³⁾	
Polen	4 000	
TAC	400 000	

Bijzondere voorwaarden:

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

	Estse wateren	Letse wateren	Litouwse wateren
EG	4 000	8 000	4 000

BIJLAGE II

Soort: Haring <i>Clupea harengus</i>		Zone: IIIId (Estse wateren)
	2 000 ⁽¹⁾	(1) Beschikbaar voor Denemarken, Duitsland, Finland en Zweden, binnen de respectieve quota voor IIIbcd (EG-wateren). (2) Quota in mindering te brengen op het Gemeenschapsaandeel in de TAC voor IIIbcd (EG-wateren).
EG	2 000 ⁽²⁾	
TAC	405 000	
Soort: Kabeljauw <i>Gadus morhua</i>		Zone: IIIId (Estse wateren)
	600 ⁽¹⁾	(1) Beschikbaar voor Denemarken, Duitsland, Finland en Zweden, binnen de respectieve quota voor IIIbcd (EG-wateren). (2) Quota in mindering te brengen op het Gemeenschapsaandeel in de TAC voor IIIbcd (EG-wateren)
EG	600 ⁽²⁾	
TAC	105 000	
Soort: Sprot <i>Sprattus sprattus</i>		Zone: IIIId (Estse wateren)
	4 000 ⁽¹⁾	(1) Beschikbaar voor Denemarken, Duitsland, Finland en Zweden, binnen de respectieve quota voor IIIbcd (EG-wateren). (2) Waarvan 1 300 ton in mindering te brengen op het Gemeenschapsaandeel in de TAC voor IIIbcd (EG-wateren).
EG	4 000 ⁽²⁾	
TAC	400 000	

BIJLAGE III

Soort: Blauwe wijting <i>Micromesistius poutassou</i>		Zone: Vb (EG-wateren), VI, VII, XII, XIV
Denemarken	3 370	(1) Exclusief blauwe wijting gevestigd op de quota voor samen gevangen zandspiering, kever en sprut (zie zandspiering in de Noordzee). (2) Er mag niet worden gevestigd in deelgebied VI ten zuiden van 56° 30' NB en in deelgebied VII ten oosten van 12° WL. (3) Mag in Ila (EG-wateren) worden gevestigd. (4) Waarvan tot 9 000 ton mag bestaan uit zilvervis (<i>Argentina spp.</i>). (5) Inclusief onvermijdelijke bijvangst van zilvervis (<i>Argentina spp.</i>). (6) Exclusief 40 000 ton die door Noorwegen mag worden gevestigd in sector IVa (EG-wateren). (7) Waarvan 40 000 ton door Noorwegen mag worden gevestigd in sector IVa (EG-wateren).
Duitsland	13 040	
Spanje	21 730	
Frankrijk	18 150	
Ierland	26 080	
Nederland	40 970	
Portugal	1 630	
Verenigd Koninkrijk	38 030	
EG	163 000	
Noorwegen	222 000 (1) (2) (3) (4) (7)	
Faeröer	62 000 (1) (2) (5)	
TAC	407 000 (1) (6)	

Bijzondere voorwaarden:

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

	VIII a, b, d, e	IVa
Spanje	5 000	
Noorwegen		40 000

Soort: Makreel <i>Scomber scombrus</i>		Zone: Ila (niet-EG-wateren), Vb (EG-wateren), VI, VII, VIIIabde, XII, XIV
Duitsland	21 080 (1)	(1) Mag niet worden gevangen in de wateren onder de soevereiniteit of de jurisdictie van Spanje. (2) Mag enkel worden gevangen in de wateren onder de soevereiniteit of de jurisdictie van Spanje, of in de internationale wateren van de betrokken zone. (3) Mag enkel worden gevestigd in sector Ila, IVa, VIa (benoorden 56° 30' NB), VIIdefh. (4) Mag enkel worden gevestigd in sectoren IVa en VIa (benoorden 56° 30' NB), VIIefh met uitzondering van 1 580 ton die in sector IVa mag worden gevangen. Inclusief 4 360 ton in mindering te brengen op het aandeel van de Faeröer in de TAC. (5) TAC overeengekomen door de EG, Noorwegen en de Faeröer voor het hele westelijke makreelbestand.
Spanje	20 (2)	
Frankrijk	14 060 (1)	
Ierland	70 270 (1)	
Nederland	30 740 (1)	
Verenigd Koninkrijk	193 240 (1)	
EG	329 410 (1)	
Noorwegen	13 460 (3)	
Faeröer	9 600 (4)	
TAC	560 000 (5)	

Bijzondere voorwaarden:

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen, en uitsluitend van 1 januari tot en met 15 februari en van 1 oktober tot en met 31 december, behalve voor de Faeröer, voor welke de betrokken perioden zijn: van 1 oktober tot en met 31 december in sector IVa (EG-wateren) en het hele jaar in sector VIa benoorden 56° 30' NB.

IVa (EG-wateren) Vla, benoorden 56° 30' NB

Duitsland	6 720	
Frankrijk	4 480	
Ierland	22 400	
Nederland	9 800	
Verenigd Koninkrijk	61 600	
Noorwegen	13 460	
Faeröer	1 580	4 360

Soort: Makreel <i>Scomber scombrus</i>		Zone: Vb (Faeröer)
Denemarken	4 360 ⁽¹⁾	(1) Mag worden gevist in IVa (EG-wateren).
EG	4 360	
TAC	n.v.t.	

BIJLAGE IV

Estse wateren	Alle visserijtakken	250	80
---------------	---------------------	-----	----

BIJLAGE V

Estland	Haring en sprot, IIIId	106	63
	Kabeljauw, IIIId	14	7

VERORDENING (EG) Nr. 1697/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde	
0707 00 05	628	136,5	
	999	136,5	
0709 90 70	052	63,0	
	528	65,2	
	999	64,1	
0805 30 10	388	46,5	
	524	82,0	
	528	60,7	
	999	63,1	
0806 10 10	052	93,8	
	220	123,4	
	400	143,6	
	508	138,8	
	512	53,1	
	600	71,8	
	624	158,0	
	999	111,8	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	85,1	
	400	71,6	
	508	77,5	
	512	81,9	
	528	84,6	
	720	72,4	
	804	94,7	
	999	81,1	
	0808 20 50	052	101,1
		388	71,5
512		55,7	
528		78,0	
720		118,7	
804		81,8	
0809 20 95	999	84,5	
	052	317,0	
	400	210,3	
	404	358,5	
	616	255,0	
0809 40 05	999	285,2	
	052	24,3	
	064	51,6	
	624	189,9	
	999	88,6	

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2543/1999 van de Commissie (PB L 307 van 2.12.1999, blz. 46). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1698/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1510/2000 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2519/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken zending. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt.

- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1249/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen.
- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde referentiebeurs.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten moeten deze rechten voor de zwevende valuta's worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde representatieve marktcoersen.
- (6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1249/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie
Pedro SOLBES MIRA
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 174 van 13.7.2000, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 315 van 25.11.1998, blz. 7.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in EUR/ton)	Invoerrecht bij invoer door de lucht of over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00	0,00
	van gemiddelde kwaliteit ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	12,61	2,61
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	12,61	2,61
	van gemiddelde kwaliteit	40,96	30,96
	van lage kwaliteit	63,99	53,99
1002 00 00	Rogge	45,20	35,20
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	45,20	35,20
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	45,20	35,20
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	94,00	94,00
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	94,00	94,00
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	69,90	59,90

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 of 8 EUR/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 17 juli 2000 tot en met 28 juli 2000)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	119,18	111,10	96,61	76,99	170,32 (**)	160,32 (**)	108,09 (**)
Golf-premie (EUR/t)	—	10,87	2,34	5,52	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	21,50	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting („discount”) van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Fob Grote Meren.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 17,95 EUR/t; Grote Meren — Rotterdam: 27,60 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 1699/2000 VAN DE COMMISSIE

van 31 juli 2000

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bepaalt dat het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening genoemde producten en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd kan worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Volgens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽³⁾ is de restitutie voor 100 kg van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 genoemde producten die worden uitgevoerd, gelijk aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het sacharosegehalte, in voorkomend geval verhoogd met het gehalte aan andere als sacharose berekende suikersoorten. Dit sacharosegehalte van het betrokken product overeenkomstig wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.
- (3) Volgens artikel 21, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 moet het basisbedrag van de restitutie voor sorbose, uitgevoerd in ongewijzigde staat, gelijk zijn aan het basisbedrag van de restitutie, verminderd met een honderdste van de restitutie bij de productie die, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1010/86 van de Raad van 25 maart 1986 houdende vaststelling van de algemene voorschriften inzake de restitutie bij de productie voor in de chemische industrie gebruikte suiker ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1148/98 van de Commissie ⁽⁵⁾, geldt voor de in de bijlage bij deze laatste verordening vermelde producten.
- (4) Volgens artikel 21, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 moet het basisbedrag van de restitutie voor de overige in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde en in onveranderde vorm uitge-

voerde producten gelijk zijn aan het honderdste deel van het bedrag dat wordt bepaald met inachtneming van enerzijds het verschil tussen de interventieprijs voor witte suiker die gedurende de maand waarvoor het basisbedrag wordt vastgesteld, geldt voor de niet-deficitaire gebieden van de Gemeenschap, en de voor witte suiker op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen, en anderzijds de noodzaak om een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisproducten uit de Gemeenschap met het oog op de uitvoer van verwerkte producten naar derde landen en het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten producten uit deze landen.

- (5) Volgens artikel 21, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 kan de toepassing van het basisbedrag beperkt worden tot bepaalde in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde producten.
- (6) Krachtens artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 kan een restitutie worden vastgesteld bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder f), g) en h), van die verordening genoemde producten. Het niveau van de restitutie moet worden vastgesteld voor 100 kg droge stof, waarbij rekening wordt gehouden met de restitutie bij uitvoer voor de producten van GN-code 1702 30 91, de restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde producten en met de economische aspecten van de betrokken uitvoer. Voor de onder f) en g) van voornoemd lid 1 bedoelde producten wordt de restitutie slechts toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 en wordt voor de onder h) bedoelde producten de restitutie alleen toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95.
- (7) De bovengenoemde restituties dienen maandelijks vastgesteld te worden. Zij kunnen tussentijds worden gewijzigd.
- (8) De restituties voor de betrokken producten worden, op basis van de voorafgaande bepalingen, vastgesteld op de niveaus die in de bijlage zijn aangegeven.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 94 van 9.4.1986, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 159 van 3.6.1998, blz. 38.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder d), f), g) en h), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 genoemde producten worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie
Pedro SOLBES MIRA
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

Productcode	Restitutiebedrag
	— EUR/100 kg droge stof —
1702 40 10 9100	39,20 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	39,20 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	74,48 ⁽⁴⁾
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
1702 60 95 9000	0,3920 ⁽¹⁾
	— EUR/100 kg droge stof —
1702 90 30 9000	39,20 ⁽²⁾
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,3920 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	0,3920 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	0,3920 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
	— EUR/100 kg droge stof —
2106 90 30 9000	39,20 ⁽²⁾
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,3920 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het saccharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

⁽⁴⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

NB: Productcodes en voetnoten: zie gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 1700/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000
tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van witte en ruwe suiker toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1572/2000 van de Commissie ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1646/2000 ⁽⁴⁾.
- (2) De toepassing van de in Verordening (EG) nr. 1572/2000 neergelegde regels op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, geeft aanlei-

ding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde producten, welke niet gedenatureerd zijn, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1572/2000, worden gewijzigd overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 181 van 20.7.2000, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB L 189 van 27.7.2000, blz. 6.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Restitutiebedrag
	— in EUR/100 kg —
1701 11 90 9100	36,06 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	32,25 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	36,06 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	32,25 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— in EUR/1 % sacharose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,3920
	— in EUR/100 kg —
1701 99 10 9100	39,20
1701 99 10 9910	39,20
1701 99 10 9950	39,20
	— in EUR/1 % sacharose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,3920

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2038/1999.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB L 255 van 26.9.1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB L 309 van 21.11.1985, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 1701/2000 VAN DE COMMISSIE**van 31 juli 2000****inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1510/2000 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In het licht van de huidige marktsituatie voor granen is het dienstig voor zachte tarwe een openbare inschrijving te houden voor de in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde restitutie bij uitvoer.
- (2) De uitvoeringsbepalingen inzake de procedure voor een openbare inschrijving ten aanzien van de vaststelling van de restitutie bij uitvoer zijn opgenomen in Verordening (EG) nr. 1501/95. Eén van de verplichtingen van de inschrijver aan wie is toegewezen bestaat in het indienen van een aanvraag om een uitvoercertificaat. Een bij het indienen van de offerte te stellen inschrijvingswaarborg ten bedrage van 12 EUR per ton kan het nakomen van deze verplichting garanderen.
- (3) De specifieke geldigheidsduur van de in het kader van deze inschrijving afgegeven certificaten moet worden bepaald. Deze geldigheidsduur moet zijn afgestemd op de behoeften van de wereldmarkt voor het verkoopseizoen 2000/2001.
- (4) Om alle gegadigden een gelijke behandeling te waarborgen, moet de geldigheidsduur van de afgegeven certificaten gelijk zijn.
- (5) Ter wille van het goede verloop van een inschrijvingsprocedure voor de uitvoer, dienen een minimumhoeveelheid, alsmede de termijn waarbinnen en de vorm waarin de bij de bevoegde diensten ingediende offertes moeten worden doorgegeven, te worden vastgesteld.

- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een openbare inschrijving gehouden voor de restitutie bij uitvoer bedoeld in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1501/95.
2. De inschrijving heeft betrekking op zachte tarwe voor uitvoer naar alle derde landen.
3. De inschrijving wordt gehouden tot en met 17 mei 2001. Tot die tijd worden wekelijks deelinschrijvingen gehouden. De hoeveelheden en de data voor het indienen van de offertes daarvoor worden in het bericht van inschrijving vastgesteld.

In afwijking van artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1501/95 verstrikt de termijn voor het indienen van de offertes voor de eerste deelinschrijving op 3 augustus 2000.

Artikel 2

Een offerte is slechts geldig indien zij ten minste 1 000 ton betreft.

Artikel 3

De in artikel 5, lid 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde waarborg bedraagt 12 EUR per ton.

Artikel 4

1. In afwijking van artikel 21, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie van 16 november 1988 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten ⁽⁵⁾ worden voor de bepaling van de geldigheidsduur de overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1501/95 afgegeven uitvoercertificaten geacht te zijn afgegeven op de dag van de indiening van de offerte.
2. De in het kader van deze openbare inschrijving afgegeven uitvoercertificaten zijn geldig vanaf de dag van afgifte in de zin van lid 1 tot het einde van de vierde daaropvolgende maand.

Artikel 5

1. De Commissie besluit overeenkomstig de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92:

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 174 van 13.7.2000, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21.11.1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 331 van 2.12.1988, blz. 1.

- een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, waarbij met name rekening wordt gehouden met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, of
- geen gevolg te geven aan de openbare inschrijving.

2. Wanneer een maximumuitvoerrestitutie wordt vastgesteld, wordt toegewezen aan de inschrijvers wier offerte gelijk is aan of lager is dan die maximumrestitutie.

Artikel 6

Ingediende offertes moeten uiterlijk anderhalf uur na het verstrijken van de wekelijkse termijn voor het indienen van de offertes, die in het bericht van inschrijving is vermeld, via de lidstaten bij de Commissie ontvangen zijn. Zij moeten worden

doorgegeven overeenkomstig het schema van bijlage I en via de in bijlage II vermelde telex/faxnummers.

Indien geen offertes zijn ingediend, stellen de lidstaten de Commissie daarvan eveneens binnen de in de voorgaande alinea genoemde termijn in kennis.

Artikel 7

De termijnen voor het indienen van de offertes hebben betrekking op de Belgische tijd.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Wekelijkse openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen

(Verordening (EG) nr. 1701/2000)

(Einde van de termijn voor de indiening van offertes/biedingen (dag/uur))

1	2	3
Volgnummer van de inschrijvers	Hoeveelheid in ton	Bedrag van de restitutie bij uitvoer in EUR per ton
1		
2		
3		
enz.		

BIJLAGE II

Uitsluitend de volgende nummers in Brussel mogen worden gebruikt (DG AGRI/C-1):

- telex: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (Griekse lettertekens)
 - telefax: 296 49 56
295 25 15.
-

VERORDENING (EG) Nr. 1702/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000

inzake de stopzetting van de visserij op kabeljauw door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2742/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling, voor het jaar 2000, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voorts van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 66/98 ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1447/2000 ⁽⁴⁾, zijn voor 2000 quota voor kabeljauw vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.

- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens hebben de hoeveelheden kabeljauw die in de ICES-deelgebieden I en II (Noorse wateren) zijn opgevisst door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren of die in Spanje zijn geregistreerd, het voor 2000 toegewezen quotum bereikt. Spanje heeft de kabeljauwvangst uit dit bestand verboden met ingang van 4 juli 2000. Deze datum moet worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden kabeljauw die in de ICES-deelgebieden I en II (Noorse wateren) zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren of die in Spanje zijn geregistreerd, worden geacht het aan Spanje toegewezen quotum voor 2000 te hebben bereikt.

De visserij op kabeljauw in de wateren van de ICES-deelgebieden I en II (Noorse wateren) door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren of die in Spanje zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overslaan en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 4 juli 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 341 van 31.12.1999, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 163 van 4.7.2000, blz. 5.

VERORDENING (EG) Nr. 1703/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000
tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1264/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Om de uniforme toepassing te waarborgen van de gecombineerde nomenclatuur die als bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 is gevoegd, dienen bepalingen te worden vastgesteld voor de indeling van de in bijlage bij de onderhavige verordening opgenomen goederen.
- (2) Bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 zijn de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur vastgesteld. Deze regels zijn ook van toepassing op iedere andere nomenclatuur die, geheel of gedeeltelijk of met toevoeging van onderverdelingen, de gecombineerde nomenclatuur overneemt en die bij specifieke communautaire voorschriften is vastgesteld voor de toepassing van tarief- of andere maatregelen in het kader van het goederenverkeer.
- (3) Met toepassing van genoemde algemene regels, dienen de in kolom 1 van de tabel omschreven goederen die zijn opgenomen in de bijlage bij deze verordening te worden ingedeeld onder de daarmee corresponderende GN-codes die zijn vermeld in kolom 2, op grond van de motiveringen die zijn opgenomen in kolom 3.
- (4) Het is wenselijk dat een beroep kan worden gedaan op een door de douaneautoriteiten van de lidstaten verstrekte bindende tariefinlichting betreffende de indeling van goederen in de gecombineerde nomenclatuur

die niet in overeenstemming is met de bepalingen van onderhavige verordening, door de rechthebbende, gedurende drie maanden, overeenkomstig de bepalingen van artikel 12, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 955/1999 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾.

- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité douanewetboek,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De goederen omschreven in kolom 1 van de in de bijlage opgenomen tabel worden in de gecombineerde nomenclatuur ingedeeld onder de corresponderende GN-codes vermeld in kolom 2 van voornoemde tabel.

Artikel 2

Op de door de douaneautoriteiten van de lidstaten verstrekte bindende tariefinlichting die niet in overeenstemming is met de bepalingen van onderhavige verordening, kan gedurende drie maanden, overeenkomstig de bepalingen van artikel 12, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 2913/92, een beroep worden gedaan.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1.
⁽²⁾ PB L 144 van 17.6.2000, blz. 6.

⁽³⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.
⁽⁴⁾ PB L 119 van 7.5.1999, blz. 1.

BIJLAGE

Omschrijving	GN-code	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>1. Bereide paddestoelen (van het geslacht <i>Agaricus</i>), geblancheerd, ondergedompeld in een vloeistof met de volgende kenmerken:</p> <ul style="list-style-type: none"> — gehalte aan vrij, vluchtig zuur, berekend als azijnzuur: 0,5 gewichtspercenten, — sulfiet: < 2 ppm, — zout: 2,6 gewichtspercenten. <p>Het product, waaraan andere conserveringsmiddelen zijn toegevoegd, is geschikt voor dadelijke consumptie.</p>	2003 10 30	<p>De indeling is vastgesteld op basis van de algemene regels 1 en 6 voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, aanvullende aantekening (GN) 1 op hoofdstuk 20 en de tekst van de GN-codes 2003, 2003 10 en 2003 10 30.</p> <p>Omdat het zoutgehalte meer bedraagt dan 2,5 gewichtspercenten, is het product overeenkomstig de aanvullende aantekening (GN) 1 op hoofdstuk 20 uitgezonderd van GN-code 2001 90 50.</p>
<p>2. Synthetisch materiaal, bestaande uit blokcopolymeren van styreen-ethyleen/propyleen-styreen of styreen-ethyleen/butyleen-styreen, met een lage onverzadigingsgraad (joodgetal tussen 4 en 7).</p>	4002 99 90	<p>De indeling is vastgesteld op basis van de algemene regels 1 en 6 voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, aantekening 4, onder a), op hoofdstuk 40 en de tekst van de GN-codes 4002, 4002 99 en 4002 99 90.</p> <p>Deze blokpolymeren beantwoorden aan alle criteria van aantekening 4, onder a), op hoofdstuk 40 en worden ingedeeld als synthetische rubber van post 4002.</p>

**VERORDENING (EG) Nr. 1704/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000**

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1510/2000 van de Commissie ⁽²⁾ en met name op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1528/2000 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze beide verordeningen bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽⁵⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld naar gelang van het geval in bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bijlage B bij Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (3) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (4) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van langetermijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een

maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

- (5) Ingevolge de regeling tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitvoer van deegwaren uit de Gemeenschap naar de Verenigde Staten, goedgekeurd bij Besluit 87/482/EEG van de Raad ⁽⁶⁾, dient de restitutie voor goederen van de GN-codes 1902 11 00 en 1902 19 00 naar gelang van de bestemming te worden gedifferentieerd.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, leden 3 en 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet een verlaagde restitutievoet worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met het bedrag van de restitutie bij de productie, dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 87/1999 ⁽⁸⁾, van toepassing is op het verwerkte basisproduct, en dat geldig is tijdens de veronderstelde periode van de vervaardiging van de goederen.
- (7) Alcoholhoudende dranken worden geacht minder gevoelig te zijn voor de prijs van de granen die voor de vervaardiging ervan worden gebruikt. In Protocol 19 van het Verdrag betreffende de toetreding van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken wordt evenwel bepaald dat de noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld om het gebruik van granen uit de Gemeenschap voor de vervaardiging van alcoholhoudende dranken uit granen te vergemakkelijken. Daarom moet de restitutie die wordt toegepast op granen die in de vorm van alcoholhoudende dranken worden uitgevoerd, worden aangepast.
- (8) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (9) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of artikel 1, lid 1, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 3072/95 en die worden uitgevoerd in de vorm van goederen vermeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92, respectievelijk bijlage B van Verordening (EG) nr. 3072/95, worden vastgesteld zoals in de bijlage is opgenomen.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 174 van 13.7.2000, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 64.

⁽⁵⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 275 van 29.9.1987, blz. 36.

⁽⁷⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112.

⁽⁸⁾ PB L 9 van 15.1.1999, blz. 8.

Artikel 2

Indien een vóór 14 juli 2000 afgegeven restitutiecertificaat wordt gebruikt en met betrekking tot de in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 1722/93 vermelde goederen is een verlaagde restitutievoet, waarbij rekening wordt gehouden met de restitutie bij productie, van toepassing.

Wanneer de belanghebbende evenwel bij de goedkeuring van de exportverklaring en ter staving van zijn aanvraag om betaling van de exportrestitutie het bewijs levert dat voor de basisproducten die zijn gebruikt voor de vervaardiging van de uit te voeren goederen geen bij Verordening (EEG) nr. 1722/93 voorziene restitutie bij de productie is aangevraagd en zal worden

aangevraagd, is de restitutievoet waarbij geen rekening wordt gehouden met de restitutie bij de productie van toepassing.

Bovengenoemd bewijs wordt geleverd door de indiening door de exporteur van een verklaring van de verwerker van het desbetreffende basisproduct, waarin wordt bevestigd dat voor laatstgenoemd product geen bij Verordening (EEG) nr. 1722/93 voorziene restitutie bij de productie is aangevraagd of zal worden aangevraagd. Deze verklaring wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 16, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 gecontroleerd.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1001 10 00	Harde tarwe: - in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika - in andere gevallen	— —	— —
1001 90 99	Zachte tarwe en mengkoren: - in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika - in andere gevallen: -- in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ -- in geval van toepassing van artikel 2, eerste alinea, -- in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ -- in andere gevallen	0,554 — — — 0,853	0,554 — — — 0,853
1002 00 00	Rogge	4,292	4,292
1003 00 90	Gerst - in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ - in andere gevallen	— —	— —
1004 00 00	Haver	2,080	2,080
1005 90 00	Maïs, gebruikt in de vorm van: - zetmeel: -- in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ -- in geval van toepassing van artikel 2, eerste alinea -- in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ -- in andere gevallen - glucose, glucosestroop, maltodextrine, maltodextrinestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ : -- in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ -- in geval van toepassing van artikel 2, eerste alinea -- in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ -- in andere gevallen - in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ - andere (als zodanig) Aardappelzetmeel van GN-code 1108 13 00 gelijkgesteld aan een verwerkingsproduct van maïs: - in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ -- in geval van toepassing van artikel 2, eerste alinea -- in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ - in andere gevallen	4,146 4,146 4,362 6,155 2,821 2,821 3,272 4,830 4,362 6,155 4,146 4,146 4,362 6,155	4,146 4,146 4,362 6,155 2,821 2,821 3,272 4,830 4,362 6,155 4,146 4,146 4,362 6,155

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
ex 1006 30	Volwitte rijst: – rondkorrelig – halflangkorrelig – langkorrelig	12,500 12,500 12,500	12,500 12,500 12,500
1006 40 00	Breukrijs	2,900	2,900
1007 00 90	Graansorgho	—	—

⁽¹⁾ Voor de landbouwproducten verkregen door verwerking van het basisproduct en/of gelijkgesteld, moeten de coëfficiënten vermeld in bijlage E bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie (PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1), worden gebruikt.

⁽²⁾ De betrokken goederen vallen onder GN-code 3505 10 50 en behoudens toepassing van artikel 2.

⁽³⁾ Goederen opgenomen in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bedoeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2825/93.

⁽⁴⁾ Voor stropen van de GN-codes 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 60 90, verkregen door het mengen van glucose- en fructosestropen, geeft alleen glucosestroop recht op uitvoerrestitutie.

**VERORDENING (EG) Nr. 1705/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000**

houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

ning houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de betrokken sector.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

(4) Overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 wordt steun verleend aan in de Gemeenschap geproduceerde en tot caseïne verwerkte ondermelk, indien deze melk en de daarvan vervaardigde caseïne aan bepaalde eisen voldoen.

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 15 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1526/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 31, lid 3,

(5) Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop tegen verlaagde prijs van boter en de toekenning van de steun voor room, boter en boterconcentraat bestemd voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 635/2000 ⁽⁵⁾, staat de levering van boter en room tegen verlaagde prijs toe aan de fabrikanten van bepaalde koopwaren.

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 31, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel van de in artikel 1, onder a), b), c), d), e) en g), van deze verordening bedoelde producten en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer. In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, zijn die producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld welke van toepassing is bij de uitvoer ervan in de vorm van goederen welke in de bijlage van Verordening (EG) nr. 1255/1999 zijn genoemd.

(6) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

(7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

(2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.

1. De restitutiebedragen welke van toepassing zijn op basisproducten genoemd in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 en bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage van Verordening (EG) nr. 1255/1999 genoemde goederen, worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

(3) In artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 is bepaald dat voor de vaststelling van de restitutie in voorkomend geval rekening moet worden gehouden met de restituties bij de productie en de steunmaatregelen of andere maatregelen van gelijke werking die voor de in bijlage A van genoemde verordening vermelde basisproducten of de daarmee gelijkgestelde producten in alle lidstaten worden toegepast uit hoofde van de verorde-

2. Voor de in lid 1 vermelde en niet in de bijlage opgenomen producten wordt geen restitutiebedrag vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 55.

⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 350 van 20.12.1997, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 76 van 25.3.2000, blz. 9.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Restituties
ex 0402 10 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van minder dan 1,5 gewichtspercenten (PG 2):	
	a) in geval van uitvoer van goederen van GN-code 3501	—
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	58,50
ex 0402 21 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van 26 gewichtspercenten (PG 3):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room in de vorm van een aan PG 3 gelijkgesteld product, tegen verlaagde prijs krachtens Verordening (EG) nr. 2571/97	67,07
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	83,00
ex 0405 10	Boter met een vetgehalte van 82 gewichtspercenten (PG 6):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room tegen verlaagde prijs, vervaardigd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2571/97	75,00
	b) in geval van uitvoer van goederen behorende tot GN-code 2106 90 98, met een vetgehalte van 40 of meer gewichtspercenten	177,25
	c) in geval van uitvoer van andere goederen	170,00

VERORDENING (EG) Nr. 1706/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel voor de bij artikel 1, lid 1, van die verordening bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd, wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd; in Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen bedoeld in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2771/75.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten worden vastgesteld voor dezelfde periode als die welke is gekozen voor de

vaststelling van de restituties voor deze zelfde producten die in onverwerkte toestand worden uitgevoerd.

- (3) In artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor ditzelfde product dat in onverwerkte toestand wordt uitgevoerd.
- (4) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2771/75 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals in de bijlage bij deze verordening is aangegeven.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Bestemming (¹)	Restituties
0407 00	Vogeleieren in de schaal, vers, verduurzaamd of gekookt:		
	– van pluimvee:		
0407 00 30	-- andere:		
	a) in geval van uitvoer van ovoalbumine van de GN-codes 3502 11 90 en 3502 19 90	02	10,00
		03	12,50
		04	5,00
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	01	5,00
0408	Vogeleieren uit de schaal en eigeel, vers, gedroogd, gestoomd of in water gekookt, in een bepaalde vorm gebracht, bevroren of op andere wijze verduurzaamd, ook indien met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen:		
	– eigeel:		
0408 11	-- gedroogd:		
ex 0408 11 80	--- geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	55,00
0408 19	-- ander:		
	--- geschikt voor menselijke consumptie:		
ex 0408 19 81	---- vloeibaar:		
	ongezoet	01	25,00
ex 0408 19 89	---- bevroren:		
	ongezoet	01	25,00
	– andere:		
0408 91	-- gedroogd:		
ex 0408 91 80	--- geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	41,00
0408 99	-- andere:		
ex 0408 99 80	--- geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	10,50

(¹) De bestemmingen zijn de volgende:

01 derde landen

02 Koeweit, Bahrein, Oman, Katar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR en Rusland

03 Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan, de Filippijnen en Egypte

04 alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en de bestemmingen bedoeld onder 02 en 03.

**VERORDENING (EG) Nr. 1707/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000**

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 18, lid 5, onder a), en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 18, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 kan het verschil tussen de prijzen van de in artikel 1, lid 1, onder a), c), d), f), g) en h), van die verordening vermelde producten in de internationale handel en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een uitvoerrestitutie wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd. Bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, zijn de producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2038/1999.

(2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.

(3) In artikel 18, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 alsmede in artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor ditzelfde product dat in overwerkte toestand wordt uitgevoerd.

(4) De bij deze verordening vastgestelde restituties kunnen vooraf worden vastgesteld, aangezien op dit moment niet bekend is hoe de markt zich de komende maanden zal ontwikkelen.

(5) De naleving van de verplichtingen die zijn aangeaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van lange termijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

(6) Overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet een verlaagde restitutievoet worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met het bedrag van de restitutie bij de productie, dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1010/86 van de Raad ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1148/98 van de Commissie ⁽⁵⁾, van toepassing is op het verwerkte basisproduct, voor de veronderstelde periode van de vervaardiging van de goederen.

(7) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

(8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde en in artikel 1, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde basisproducten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2038/1999 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals is aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Indien een vóór 15 juli 2000 afgegeven restitutiecertificaat wordt gebruikt en met betrekking tot de in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 1010/86 vermelde goederen is een verlaagde restitutievoet, waarbij rekening wordt gehouden met de restitutie bij productie, van toepassing.

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 94 van 9.4.1986, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 8.

Wanneer de belanghebbende evenwel bij de goedkeuring van de exportverklaring en ter staving van zijn aanvraag om betaling van de exportrestitutie het bewijs levert dat voor de basisproducten die zijn gebruikt voor de vervaardiging van de uit te voeren goederen geen bij Verordening (EEG) nr. 1010/86 voorziene restitutie bij de productie is aangevraagd en zal worden aangevraagd, is de restitutievoet waarbij geen rekening wordt gehouden met de restitutie bij de productie van toepassing.

Bovengenoemd bewijs wordt geleverd door de indiening door de exporteur van een verklaring van de verwerker van het desbetreffende basisproduct, waarin wordt bevestigd dat voor laatstgenoemd product geen bij Verordening (EEG) nr. 1010/86 voorziene restitutie bij de productie is aangevraagd of zal worden aangevraagd. Deze verklaring wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 16, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 gecontroleerd.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie
Erkki LIIKANEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 houdende wijziging van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

Product	Restituties in EUR/100 kg	
	Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
Witte suiker:		
— in geval van toepassing van artikel 2, lid 1	—	—
— in alle overige gevallen	39,20	39,20

VERORDENING (EG) Nr. 1708/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000

tot vaststelling, voor de valuta's van de lidstaten die de eenheidsmunt niet hebben aangenomen, van de specifieke wisselkoers voor de minimumprijzen voor suikerbieten en voor de productieheffingen en de aanvullende heffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1999/2000

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1713/93 van de Commissie van 30 juni 1993 tot vaststelling van bijzondere voorschriften voor de toepassing van de landbouwmrekeningskoers in de suikersector⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1642/1999⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1713/93 is bepaald dat de minimumprijzen voor suikerbieten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie⁽⁴⁾, en de productieheffingen en de aanvullende heffing, als bedoeld in respectievelijk artikel 33 en artikel 34 van die verordening, in nationale valuta worden omgerekend aan de hand van een specifieke wisselkoers die gelijk is aan het pro rata temporis berekende gemiddelde van de in het betrokken verkoopseizoen geldende landbouwmrekeningskoersen. Deze specifieke koers moet worden vastgesteld in de maand die volgt op het einde van het betrokken verkoopseizoen.
- (2) Met ingang van 1 januari 1999 is het stelsel van de specifieke landbouwmrekeningskoersen gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2799/98 van de Raad van 15 december 1998 tot vaststelling van het agromonetaire

stelsel voor de euro⁽⁵⁾. Derhalve behoeven voortaan nog slechts de specifieke wisselkoersen tussen de euro en de nationale valuta's van de lidstaten die de eenheidsmunt niet hebben aangenomen, als omrekeningskoers te worden vastgesteld.

- (3) Op grond van de bovengenoemde bepalingen wordt de specifieke wisselkoers aan de hand waarvan de minimumprijzen voor suikerbieten alsmede de productieheffingen en, in voorkomend geval, de aanvullende heffing in de onderscheiden nationale valuta's moeten worden omgerekend, voor het verkoopseizoen 1999/2000 vastgesteld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De specifieke wisselkoers om de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde minimumprijzen voor suikerbieten, alsmede de productieheffingen en, in voorkomend geval, de aanvullende heffing, als bedoeld in respectievelijk artikel 33 en artikel 34 van die verordening, om te rekenen in de nationale valuta's van de lidstaten die niet aan de eenheidsmunt deelnemen, wordt voor het verkoopseizoen 1999/2000 in de bijlage vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 94.

⁽²⁾ PB L 195 van 28.7.1999, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽⁵⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 1.

BIJLAGE

bij Verordening (EG) nr. 1708/2000 tot vaststelling, voor de valuta's van de lidstaten die de eenheidsmunt niet hebben aangenomen, van de specifieke wisselkoers voor de minimumprijzen voor suikerbieten en voor de productieheffingen en de aanvullende heffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1999/2000

Specifieke wisselkoers		
1 EUR =	7,44373	Deense kroon
	330,993	Griekse drachme
	8,53381	Zweedse kroon
	0,628793	Pond sterling

VERORDENING (EG) Nr. 1709/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000

betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2190/96 van de Commissie van 14 november 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 298/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1321/2000 van de Commissie ⁽³⁾ is bepaald voor welke indicatieve hoeveelheden, exclusief de hoeveelheden waarvoor in het kader van voedselhulp certificaten zijn aangevraagd, uitvoercertificaten van het B-stelsel kunnen worden afgegeven.
- (2) Volgens de informatie waarover de Commissie op dit ogenblik beschikt, zouden de voor de lopende uitvoerperiode vastgestelde indicatieve hoeveelheden voor citroenen binnenkort kunnen worden overschreden.

Deze overschrijding zou nadelig zijn voor de goede werking van de uitvoerrestitutieregeling in de sector groenten en fruit.

- (3) Om deze situatie te verhelpen, moeten de certificaataanvragen van het B-stelsel worden afgewezen voor na 31 juli 2000 uitgevoerde citroenen, zulks tot het einde van de lopende uitvoerperiode,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De aanvragen voor uitvoercertificaten van het B-stelsel voor citroenen, die zijn ingediend op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1321/2000 en waarvoor de aangifte ten uitvoer van de producten na 31 juli en vóór 16 september 2000 is aanvaard, moeten worden afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 292 van 15.11.1996, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 34 van 9.2.2000, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 149 van 23.6.2000, blz. 11.

VERORDENING (EG) Nr. 1710/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000
tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1510/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het correctiebedrag, van toepassing op de restitutie voor granen, werd vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1395/2000 van de Commissie ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1441/2000 ⁽⁴⁾.
- (2) Gezien de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, daarbij rekening houdende met de verwachte ontwikkeling van de markt, is het nodig het geldende

correctiebedrag, toepasselijk op de restitutie voor granen, te wijzigen.

- (3) Het correctiebedrag moet volgens dezelfde procedure als de restitutie worden vastgesteld. Het kan tussentijds worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag, van toepassing op de vooraf vastgestelde restituties voor de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, uitgezonderd mout, wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 174 van 13.7.2000, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 158 van 30.6.2000, blz. 38.

⁽⁴⁾ PB L 161 van 1.7.2000, blz. 74.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

(in EUR/t)

Productcode	Bestemming (1)	Lopend 8	1e term. 9	2e term. 10	3e term. 11	4e term. 12	5e term. 1	6e term. 2
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1002 00 00 9000	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	-1,00	-0,00	-1,00	-2,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0,00	0,00	-12,00	-12,00	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0,00	0,00	-11,50	-11,50	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0,00	0,00	-10,50	-10,50	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0,00	0,00	-9,75	-9,75	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0,00	0,00	-9,25	-9,25	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0,00	0,00	-42,75	-42,75	—	—
1102 10 00 9700	01	0	0,00	0,00	-33,75	-33,75	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	-1,50	-3,00	-4,50	-6,00	—	—
1103 11 10 9400	01	0	-1,34	-2,68	-4,02	-5,36	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	-1,37	-2,74	-4,11	-5,48	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

01 alle derde landen,

02 andere derde landen,

03 Mauritanië, Mali, Niger, Senegal, Burkina Faso, Gambia, Guinee-Bissau, Guinee, Kaapverdië, Sierra Leone, Liberia, Ivoorkust, Ghana, Togo, Tsjaad, Centraal-Afrikaanse Republiek, Benin, Kameroen, Equatoriaal-Guinea, Sao Tomé en Príncipe, Gabon, Congo, Democratische Republiek Congo, Rwanda, Burundi, Angola, Zambia, Malawi, Mozambique, Namibia, Botswana, Zimbabwe, Lesotho, Swaziland, Seychellen, Comoren, Madagaskar, Djibouti, Ethiopië, Eritrea en Mauritius.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB L 214 van 30.7.1992, blz. 20).

VERORDENING (EG) Nr. 1711/2000 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2000
tot wijziging van het op de restitutie voor mout toe te passen correctiebedrag

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1510/2000 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het correctiebedrag, van toepassing op de restitutie voor mout werd vastgesteld door Verordening (EG) nr. 1057/2000 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1443/2000 ⁽⁴⁾.
- (2) Gezien de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden en rekening houdende met de verwachte ontwikkeling van de markt, is het nodig het geldende correctie-

bedrag toepasselijk op de restitutie voor mout, te wijzigen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag van toepassing op de vooraf vastgestelde restituties voor de uitvoer van de producten bedoeld in artikel 13, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1766/92, wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 174 van 13.7.2000, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 118 van 19.5.2000, blz. 38.

⁽⁴⁾ PB L 161 van 1.7.2000, blz. 78.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2000 tot wijziging van het op de restitutie voor mout toe te passen correctiebedrag

(EUR/t)

Productcode	Lopend 8	1e term. 9	2e term. 10	3e term. 11	4e term. 12	5e term. 1
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	0	-1,27	-2,54	-3,81	-5,08	-6,35
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	0	-1,27	-2,54	-3,81	-5,08	-6,35
1107 20 00 9000	0	-1,49	-2,98	-4,47	-5,96	-7,45

(EUR/t)

Productcode	6e term. 2	7e term. 3	8e term. 4	9e term. 5	10e term. 6	11e term. 7
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	-7,62	-8,89	-10,16	-11,43	-12,70	-13,97
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	-7,62	-8,89	-10,16	-11,43	-12,70	-13,97
1107 20 00 9000	-8,94	-10,43	-11,92	-13,41	-14,90	-16,39

RICHTLIJN 2000/34/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 22 juni 2000

tot wijziging van Richtlijn 93/104/EG van de Raad betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd om de van deze richtlijn uitgesloten sectoren en activiteiten te bestrijken

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 137, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾ en gezien de gemeenschappelijke tekst die op 3 april 2000 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 137 van het Verdrag wordt bepaald dat de Gemeenschap het optreden van de lidstaten ter verbetering van met name het arbeidsmilieu ondersteunt en aanvult, teneinde de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te beschermen. In op basis van dit artikel aangenomen richtlijnen moet worden vermeden zodanige administratieve, financiële en juridische verplichtingen op te leggen dat de oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen daardoor kunnen worden gehinderd.
- (2) In Richtlijn 93/104/EEG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd ⁽⁴⁾ worden minimumvoorschriften vastgesteld inzake veiligheid en gezondheid op het gebied van de organisatie van de arbeidstijd met betrekking tot dagelijkse rusttijd, pauzes, wekelijkse rusttijd, maximale wekelijkse arbeidstijd en de jaarlijkse vakantie en aspecten van nacht- en ploegenarbeid en het werkrooster. Deze richtlijn dient te worden gewijzigd, en wel om de onderstaande redenen.
- (3) Het weg-, lucht-, zee- en spoorwegvervoer, de binnenvaart, de zeevisserij, andere activiteiten op zee, alsmede de activiteiten van artsen in opleiding zijn uitgesloten van de werkingssfeer van Richtlijn 93/104/EG.
- (4) De Commissie heeft in haar voorstel van 20 september 1990 geen sectoren of activiteiten van Richtlijn 93/104/EG uitgesloten en het Europees Parlement heeft in zijn advies van 20 februari 1991 evenmin dergelijke uitsluitingen aanvaard.
- (5) De gezondheid en de veiligheid van werknemers op de werkplek dient te worden beschermd, niet omdat zij in

een specifieke sector werken of een specifieke activiteit uitvoeren, maar omdat zij werknemers zijn.

- (6) In de sectorale wetgeving voor mobiele werknemers is een aanvullende en parallelle aanpak nodig voor de bepalingen betreffende de veiligheid van het vervoer en de gezondheid en veiligheid van de werknemers.
- (7) Er moet rekening worden gehouden met de specifieke aard van de werkzaamheden op zee en van de werkzaamheden van artsen in opleiding.
- (8) De bescherming van de gezondheid en veiligheid van mobiele werknemers in de uitgesloten sectoren en activiteiten moet ook worden gegarandeerd.
- (9) De bestaande bepalingen betreffende jaarlijkse vakantie en medische keuring voor nachtarbeid en arbeid in ploegdienst moeten worden uitgebreid tot mobiele werknemers in de uitgesloten sectoren en activiteiten.
- (10) De bestaande bepalingen betreffende arbeidstijd en rusttijden moeten worden aangepast voor mobiele werknemers in de uitgesloten sectoren en activiteiten.
- (11) Voor alle werknemers moeten passende rusttijden gelden. Het begrip „rusttijd” moet worden uitgedrukt in tijdseenheden, dat wil zeggen in dagen, uren en/of delen daarvan.
- (12) Een Europese overeenkomst betreffende de organisatie van de arbeidstijd van zeevarenden is in werking gesteld door middel van een richtlijn die de Raad ⁽⁵⁾ op voorstel van de Commissie heeft aangenomen, overeenkomstig artikel 139, lid 2, van het Verdrag. Bijgevolg zijn de bepalingen van de onderhavige richtlijn niet op zeevarenden van toepassing.
- (13) Het is aan de lidstaten om overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 93/104/EG vast te stellen onder welke voorwaarden deelvissers in dienstverband recht hebben op jaarlijkse vakantie en op welke wijze de toekenning en de vergoeding daarvan worden geregeld.
- (14) Meer specifieke voorschriften die in andere communautaire besluiten zijn vastgesteld voor bijvoorbeeld rusttijden, arbeidstijd, jaarlijkse vakantie en nachtarbeid van bepaalde categorieën van werknemers, moeten prevaleren boven de bepalingen van Richtlijn 93/104/EG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.

⁽¹⁾ PB C 43 van 17.2.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 138 van 18.5.1999, blz. 33.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 april 1999 (PB C 219 van 30.7.1999, blz. 231), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 12 juli 1999 (PB C 249 van 1.9.1999, blz. 17) en besluit van het Europees Parlement van 16 november 1999 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Besluit van het Europees Parlement van 17 mei 2000 en besluit van de Raad van 18 mei 2000.

⁽⁴⁾ PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18.

⁽⁵⁾ Richtlijn 1999/63/EG van de Raad van 21 juni 1999 inzake de overeenkomst betreffende de organisatie van de arbeidstijd van zeevarenden, gesloten door de Associatie van reders van de Europese Gemeenschap (ECSA) en de Federatie van de bonden voor het vervoerspersoneel in de Europese Unie (FST) (PB L 167 van 2.7.1999, blz. 33).

- (15) In het licht van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen moet de bepaling betreffende de zondagsrust worden geschrapt.
- (16) Het Hof van Justitie heeft in zaak C-84/94 (Verenigd Koninkrijk/Raad) ⁽¹⁾ verklaard, dat Richtlijn 93/104/EG spoort met de in artikel 5 van het Verdrag vastgelegde beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. Er is geen grond om aan te nemen dat dit arrest niet kan worden toegepast ten aanzien van vergelijkbare voorschriften betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd in uitgesloten sectoren en activiteiten,

hun gezondheid op korte of op lange termijn niet schaden.”;

3. in artikel 5 wordt de volgende alinea geschrapt:

„De in de eerste alinea bedoelde minimumrusttijd omvat in beginsel de zondag.”;

4. artikel 14 wordt vervangen door:

„Artikel 14

Meer specifieke Gemeenschapsvoorschriften

De bepalingen van deze richtlijn gelden niet wanneer andere communautaire besluiten meer specifieke voorschriften inzake de organisatie van de arbeidstijd voor bepaalde beroepen of beroepswerkzaamheden bevatten.”;

5. artikel 17, lid 2, punt 2.1, wordt vervangen door:

„2.1. van de artikelen 3, 4, 5, 8 en 16:

- a) voor werkzaamheden waarbij de arbeidsplaats en de woonplaats van de werknemer ver van elkaar verwijderd zijn — waaronder offshorewerkzaamheden — of waarbij de verschillende arbeidsplaatsen van de werknemer ver van elkaar verwijderd zijn;
- b) voor bewakings-, surveillance- en wachtdiensten die verband houden met de noodzakelijke bescherming van goederen en personen, met name wanneer het gaat om bewakers, conciërges of bewakingsfirma's;
- c) voor werkzaamheden waarbij de continuïteit van de dienst of de productie moet worden gewaarborgd, met name in geval van:
 - i) diensten in verband met opvang, behandeling en/of verzorging in ziekenhuizen of soortgelijke instellingen, waaronder de activiteiten van artsen in opleiding, tehuizen en gevangenis;
 - ii) haven- en luchthavenpersoneel;
 - iii) pers, radio, televisie, filmproductie, post en telecommunicatie, diensten van ambulances, brandweer en civiele bescherming;
 - iv) gas-, water- en elektriciteitsproductie en -voorziening, huisvuilophaaldiensten of verbrandingsinstallaties;
 - v) bedrijven waar het arbeidsproces om technische redenen niet kan worden onderbroken;
 - vi) onderzoek- en ontwikkelingswerkzaamheden;
 - vii) landbouw;
 - viii) werknemers die werkzaam zijn in het geregeld stedelijk personenvervoer;
- d) in geval van te verwachten toename van het werk, met name
 - i) in de landbouw;
 - ii) in het toerisme;
 - iii) bij de posterijen;

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 93/104/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1, lid 3, wordt vervangen door:

„3. Onverminderd de artikelen 14 en 17 is deze richtlijn van toepassing op alle particuliere of openbare sectoren in de zin van artikel 2 van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad.

Onverminderd artikel 2, punt 8, is deze richtlijn niet van toepassing op zeevarenden als omschreven in Richtlijn 1999/63/EG van de Raad van 21 juni 1999 inzake de overeenkomst betreffende de organisatie van de arbeidstijd van zeevarenden gesloten door de Associatie van reders van de Europese Gemeenschap (ECSA) en de Federatie van de bonden voor het vervoerspersoneel in de Europese Unie (FST) (*).

(*) PB L 167 van 2.7.1999, blz. 33.”;

2. aan artikel 2 wordt het volgende toegevoegd:

„7. „*Mobiele werknemer*”: een werknemer die als lid van het rijdend, varend of vliegend personeel in dienst is van een bedrijf dat diensten verricht voor het vervoer van passagiers of goederen over de weg, in de lucht of in de binnenvaart.

8. „*Offshorewerkzaamheden*”: werkzaamheden die hoofdzakelijk op of vanaf offshore-installaties (waaronder boortorens) worden verricht en die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met de exploratie, winning of exploitatie van minerale hulpbronnen, met inbegrip van koolwaterstoffen, alsmede duikwerkzaamheden uitgevoerd vanaf een offshore-installatie of een vaartuig in verband met dergelijke werkzaamheden.

9. „*Passende rusttijd*”: regelmatige, in tijdseenheden uitgedrukte rustperiodes die voldoende lang en ononderbroken zijn om ervoor te zorgen dat de werknemers als gevolg van vermoeidheid wegens lange werktijden of andere onregelmatige werkroosters geen letsel toebrengen aan zichzelf, hun collega's of anderen en

(1) Jurisprudentie 1996, blz. I-5755.

- e) voor het spoorwegpersoneel:
- i) met onregelmatige werkzaamheden;
 - ii) dat zijn arbeidstijd aan boord van treinen doorbrengt; of
 - iii) met werkzaamheden die samenhangen met de dienstregeling en die de continuïteit en stiptheid van het spoorwegverkeer verzekeren;";

6. het volgende punt wordt aan het einde van artikel 17, lid 2, ingevoegd:

„2.4. van de artikelen 6 en 16, punt 2, in het geval van artsen in opleiding:

- a) in het kader van artikel 6, voor een overgangspe-riode van vijf jaar, gerekend vanaf 1 augustus 2004
 - i) kunnen de lidstaten, zo nodig, twee jaar meer tijd nemen om te werken aan oplossingen voor de moeilijkheden die zij ondervinden om inzake hun verantwoordelijkheden voor de organisatie en verstrekking van gezondheids-diensten en medische zorg aan de arbeidstijd-bepalingen te voldoen. De betrokken lidstaat stelt de Commissie, onder opgave van redenen, hiervan op de hoogte ten minste zes maanden voor het verstrijken van de over-gangperiode, zodat de Commissie, na passende raadpleging, binnen drie maanden na ontvangst van deze informatie haar advies kan meedelen. Legt de lidstaat het advies van de Commissie naast zich neer, dan moet hij dit besluit motiveren. De kennisgeving en de motivering door de lidstaat worden tezamen met het advies van de Commissie in het *Publi-catieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt en doorgeleid aan het Euro-pees Parlement.
 - ii) kunnen de lidstaten, zo nodig, hierenboven nog één jaar extra tijd nemen om te werken aan oplossingen voor de bijzondere moeilik-heden die zij inzake bovengenoemde verant-woordelijkheden ondervinden. Zij volgen in dat geval de procedure van punt i).

In het kader van de overgangperiode:

- iii) zorgen de lidstaten ervoor dat de wekelijkse arbeidstijd in geen geval meer bedraagt dan gemiddeld 58 uur gedurende de eerste drie jaar van de overgangperiode, gemiddeld 56 uur voor de volgende twee jaar en gemiddeld 52 uur voor de resterende periode.
- iv) raadpleegt de werkgever de vertegenwoordigers van de werknemers tijdig om zo mogelijk steeds een overeenkomst te bereiken over de regeling voor de overgangperiode. Binnen de onder punt iii) vastgestelde grenzen kan deze overeenkomst betrekking

hebben op:

- de gemiddelde wekelijkse arbeidstijd tijdens de overgangperiode en
 - de maatregelen om de wekelijkse arbeidstijd tegen het einde van de over-gangperiode terug te brengen tot een gemiddelde van 48 uur.
- b) in het kader van artikel 16, punt 2, op voor-waarde dat de referentieperiode tijdens het eerste gedeelte van de onder a), iii), bepaalde overgangs-periode niet meer dan twaalf maanden en daarna niet meer dan zes maanden bedraagt.”;

7. de volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 17 bis

Mobiele werknemers en offshorewerkzaamheden

1. De artikelen 3, 4, 5 en 8 zijn niet van toepassing op mobiele werknemers.
2. De lidstaten nemen echter de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat dergelijke mobiele werknemers, behalve in de omstandigheden bedoeld in artikel 17, punt 2.2, recht hebben op een passende rusttijd.
3. Met inachtneming van de algemene beginselen inzake de bescherming van de veiligheid en de gezond-heid van de werknemers, en mits er sprake is van raad-pleging van de betrokken sociale partners en van inspan-ningen om alle relevante vormen van sociale dialoog — met inbegrip van overleg indien de partners zulks wensen, kunnen de lidstaten, om objectieve of technische redenen of om redenen in verband met de werkorgani-satie, de in artikel 16, punt 2, bedoelde referentieperiode tot twaalf maanden verlengen voor werknemers die hoofdzakelijk offshorewerkzaamheden verrichten.
4. Uiterlijk op 1 augustus 2005 onderwerpt de Commissie, na raadpleging van de lidstaten en de sociale partners op Europees niveau, de uitvoering van de bepa-lingen betreffende de offshorewerknemers vanuit het oogpunt van gezondheid en veiligheid aan een nieuw onderzoek, met het doel zo nodig adequate wijzigingen voor te stellen.

Artikel 17 ter

Werknemers aan boord van zeevissersvaartuigen

1. De artikelen 3, 4, 5, 6 en 8 zijn niet van toepassing op werknemers aan boord van zeevissersvaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren.
2. De lidstaten nemen echter de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat alle werknemers aan boord van zeevissersvaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, recht hebben op een passende rusttijd en om het aantal arbeidsuren te beperken tot gemiddeld 48 per week, bere-kend over een referentieperiode van maximaal twaalf maanden.

3. Binnen de in de leden 2, 4 en 5 vastgestelde grenzen nemen de lidstaten de nodige maatregelen om, gezien de noodzaak om de veiligheid en de gezondheid van die werknemers te beschermen, ervoor te zorgen

- a) dat de arbeidsuren worden beperkt tot een maximumaantal uren dat binnen een bepaalde periode niet mag worden overschreden, of
- b) dat een minimumaantal rusturen binnen een bepaalde periode wordt gewaarborgd.

Het maximumaantal arbeidsuren en het minimumaantal rusturen worden nader bepaald door middel van wetten, regelingen, bestuursrechtelijke bepalingen of in collectieve arbeidsovereenkomsten of overeenkomsten tussen de sociale partners.

4. De grenzen voor het aantal arbeidsuren of rusturen worden als volgt bepaald:

- a) het maximumaantal arbeidsuren mag niet meer bedragen dan:
 - i) 14 uur in elke periode van 24 uur en
 - ii) 72 uur in elke periode van zeven dagen;

of

- b) het minimumaantal rusturen mag niet minder bedragen dan:
 - i) 10 uur in elke periode van 24 uur en
 - ii) 77 uur in elke periode van zeven dagen.

5. De rusttijd mag in niet meer dan twee rustperiodes — waarvan er één minstens zes uur moet bedragen — worden opgedeeld en de tijdruimte tussen twee opeenvolgende rustperiodes mag niet langer zijn dan 14 uur.

6. Met inachtneming van de algemene beginselen van de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, en om objectieve of technische redenen of om werkorganisatorische redenen, kunnen de lidstaten uitzonderingen toestaan — waaronder de vaststelling van referentieperiodes — op de in de leden 2, 4 en 5 vastgestelde grenzen. Dergelijke uitzonderingen voldoen zoveel mogelijk aan de gestelde normen, maar er kan rekening worden gehouden met meer frequente of langere vakanties, of met de toekenning van compensatieverlof aan de werknemers. Deze uitzonderingen kunnen worden vastgelegd in

- i) wetten, regelingen of bestuursrechtelijke bepalingen, mits er sprake is van raadpleging, waar mogelijk, van de vertegenwoordigers van de betrokken werkgevers en werknemers en er inspanningen worden gedaan om alle relevante vormen van sociale dialoog aan te moedigen of
- ii) collectieve overeenkomsten of overeenkomsten tussen de sociale partners.

7. De kapitein van een zeevissersvaartuig heeft het recht om van een werknemer aan boord te verlangen alle uren te werken die noodzakelijk zijn voor de onmiddellijke veiligheid van het vaartuig, de personen aan boord of de lading, of om bijstand te verlenen aan andere vaartuigen of personen die op zee in nood verkeren.

8. Lidstaten kunnen bepalen dat werknemers aan boord van zeevissersvaartuigen die krachtens de nationale wetgeving of praktijk tijdens een bepaalde periode van het kalenderjaar welke een maand overschrijdt niet mogen varen, hun jaarlijkse vakantie uit hoofde van artikel 7 tijdens deze periode moeten nemen.”.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 augustus 2003 aan deze richtlijn te voldoen of vergewissen zich ervan dat uiterlijk op die datum de sociale partners via overeenkomsten de nodige maatregelen hebben genomen; de lidstaten moeten alle noodzakelijke maatregelen treffen om te allen tijde de door deze richtlijn opgelegde resultaten te kunnen waarborgen. Met betrekking tot artsen in opleiding is de datum 1 augustus 2004. Zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

2. Wanneer de lidstaten de in lid 1 bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de lidstaten vastgesteld.

3. Onverminderd het recht van de lidstaten om, in het licht van de ontwikkeling van de situatie, andere wettelijke, bestuursrechtelijke en contractuele bepalingen aan te nemen op het gebied van de arbeidstijd, mits de hand wordt gehouden aan de minimumeisen van deze richtlijn, vormt de uitvoering van deze richtlijn geen rechtvaardiging voor een verlaging van het algemene beschermingsniveau van de werknemers.

4. De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van intern recht die op het onder deze richtlijn vallende gebied reeds zijn vastgesteld of die zij op dat gebied vaststellen.

Artikel 3

Uiterlijk op 1 augustus 2009 onderwerpt de Commissie, na raadpleging van de lidstaten en de sociale partners op Europees niveau, de wijze van toepassing van de bepalingen betreffende werknemers aan boord van zeevissersvaartuigen aan een nieuw onderzoek en beziet zij met name of deze bepalingen, in het bijzonder wat gezondheid en veiligheid betreft, passend zijn teneinde in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor te stellen.

Artikel 4

Uiterlijk op 1 augustus 2005 maakt de Commissie, na raadpleging van de lidstaten, de werkgevers en de werknemers op Europees niveau, een balans op van de uitvoering van de bepalingen wat de werknemers in het geregeld stedelijk personenvervoer betreft, teneinde zo nodig adequate wijzigingen voor te stellen om een samenhangende en passende aanpak in deze sector te verzekeren.

Artikel 5

Deze richtlijn treedt in werking op de datum van bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 22 juni 2000.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

J. SÓCRATES

Verklaring van de Commissie betreffende de zondagsrust

De Commissie verklaart dat zij in haar komende rapport over de tenuitvoerlegging van de arbeidstijdenrichtlijn (93/104/EG) verslag zal uitbrengen over de situatie in de lidstaten met betrekking tot de wetgeving inzake de zondagsrust.

Verklaring van de Commissie betreffende de tenuitvoerlegging van artikel 1, lid 6

De Commissie verklaart dat zij van plan is om, alvorens advies uit te brengen, de sociale partners op Europees niveau en de vertegenwoordigers van de lidstaten te raadplegen met het doel haar advies drie maanden na ontvangst van de kennisgeving van de lidstaat uit te brengen.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT Nr. 1/2000 VAN DE ACS-EG-RAAD VAN MINISTERS**van 27 juli 2000****betreffende overgangsmaatregelen die geldig zijn van 2 augustus 2000 tot de inwerkingtreding van de ACS-EG-partnerschapsovereenkomst**

(2000/483/EG)

DE ACS-EG-RAAD VAN MINISTERS,

Gelet op de vierde ACS-EG-overeenkomst, ondertekend op 15 december 1989 te Lomé en gewijzigd op 4 november 1995 te Port Louis, hierna de „Overeenkomst van Lomé” genoemd, met name op artikel 366, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De onderhandelingen over een nieuwe ACS-EG-partnerschapsovereenkomst, hierna de „partnerschapsovereenkomst” genoemd, werden op 2 en 3 februari 2000 te Brussel afgesloten. De partnerschapsovereenkomst treedt niet eerder in werking dan nadat het ratificatieproces overeenkomstig artikel 93 is voltooid.
- (2) Het ACS-EG-Comité van Ambassadeurs nam op 28 februari 2000 een besluit ⁽¹⁾ tot instelling van overgangsmaatregelen die van toepassing zijn tot 1 augustus 2000.
- (3) Op grond van artikel 366, lid 3, tweede alinea, van de Overeenkomst van Lomé dient de Raad van Ministers overgangsmaatregelen vast te stellen ter overbrugging van de periode van 2 augustus 2000 tot de inwerkingtreding van de partnerschapsovereenkomst.
- (4) De partijen achten het passend te voorzien in vervroegde toepassing van de partnerschapsovereenkomst met ingang van 2 augustus 2000, met uitzondering van de bepalingen betreffende de vrijgave en benutting van de financiële middelen van het negende Europees Ontwikkelingsfonds (EOF).
- (5) De bepalingen betreffende de vrijgave en benutting van de financiële middelen van het negende EOF kunnen niet eerder van kracht worden dan wanneer het aan de partnerschapsovereenkomst gehechte financiële protocol in werking is getreden. De financiële samenwerking gedurende de tussenliggende periode zal daarom worden gefi-

nancierd met de middelen die van eerdere EOF's resteren.

- (6) De programmering van de middelen van het negende EOF kan echter reeds voor de inwerkingtreding van het aan de partnerschapsovereenkomst gehechte financiële protocol beginnen. Bij die programmering kunnen middelen die onder het negende EOF beschikbaar komen indicatief worden toegewezen, maar nog niet worden vastgelegd,

BESLUIT:

*Artikel 1***Voorlopige toepassing van de partnerschapsovereenkomst**

1. Met ingang van 2 augustus 2000 worden de bepalingen van de partnerschapsovereenkomst vervroegd toegepast, met de volgende uitzonderingen:
 - a) bijlage I;
 - b) bijlage II, hoofdstuk 1;
 - c) bijlage IV, hoofdstuk 3, artikelen 17, 18 en 19, en de hoofdstukken 4 tot en met 6.
2. De toepasselijke bepalingen van de partnerschapsovereenkomst hebben voorrang boven de bepalingen van de Overeenkomst van Lomé op gelijkwaardige gebieden.
3. De bepalingen die overeenkomstig lid 1 met ingang van 2 augustus 2000 vervroegd worden toegepast zijn tevens geldig voor alle staten die de partnerschapsovereenkomst hebben ondertekend, doch geen partij waren bij de Overeenkomst van Lomé.
4. De tekst van de partnerschapsovereenkomst is in de bijlage ⁽²⁾ bij dit besluit opgenomen.

⁽¹⁾ PB L 56 van 1.3.2000, blz. 47.

⁽²⁾ Deze bijlage wordt zo spoedig mogelijk gepubliceerd.

*Artikel 2***Voortzetting van de toepassing van de Overeenkomst van Lomé**

De volgende bepalingen van de Overeenkomst van Lomé blijven van toepassing gedurende de gehele overgangperiode of gedeelten daarvan:

- a) De toepassing van het derde deel, titel II, hoofdstuk 1, wordt verlengd tot 31 december 2000 voor transferbesluiten betreffende de toepassingsjaren 1998 en 1999 en voor de terugstorting van resterende bedragen in het kader van het tweede financiële protocol (artikel 195, onder a)).
- b) De toepassing van het derde deel, titel II, hoofdstuk 3, wordt verlengd tot 31 december 2000 voor verrichtingen waarvoor vóór 1 augustus 2000 een steunaanvraag was ingediend. Overeenkomstig artikel 281 van de Overeenkomst van Lomé en met inachtneming van de bepalingen van de partnerschapsovereenkomst wordt in het kader van de programmering rekening gehouden met nog te verwerken steunaanvragen die vóór 1 augustus 2000 zijn ingediend maar ten aanzien waarvan een besluit niet vóór 31 december 2000 kan worden genomen in verband met de noodzakelijke procedures voor het nemen van dergelijke besluiten, en de aangewezen financiële middelen zullen voorzover mogelijk worden gehandhaafd ter ondersteuning van de bekende ontwikkelingsprogramma's.
- c) Derde deel, titel III, hoofdstuk 3, afdelingen 3 en 4, blijven van toepassing totdat de middelen zijn uitgeput. Dit heeft tevens betrekking op verhogingen van het door de Europese Investeringsbank beheerde risicodragende kapitaal waartoe de ACS-EG-Raad van Ministers gedurende de overgangperiode besluit.
- d) Derde deel, titel III,
 - i) hoofdstuk 5, afdeling 1 (voor ACS-staten die door buitengewone omstandigheden de programmering in het kader van de Overeenkomst van Lomé niet hebben afgerond),
 - ii) hoofdstuk 5, afdelingen 2 tot en met 6,
 - iii) hoofdstuk 6,
 blijven van toepassing tot de inwerkingtreding van de partnerschapsovereenkomst.
- e) De bepalingen betreffende de bevoegdheid van de Raad van Ministers om te besluiten over de aanwending van niet toegewezen middelen van het zesde, het zevende en het achtste EOF, overeenkomstig artikel 195, onder b), artikel 219, lid 2, onder d), artikel 245, lid 2, artikel 257 en artikel 282, lid 5.

*Artikel 3***Middelen van het zesde, het zevende en het achtste EOF**

1. Middelen van het zesde, het zevende of het achtste EOF die vóór 1 augustus 2000 aan een ACS-staat zijn toegewezen overeenkomstig artikel 245, lid 1, artikel 254 of artikel 281 van de Overeenkomst van Lomé, behouden hun bestemming voor die staat. De saldi van deze middelen worden aangewend voor de programmering in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van de partnerschapsovereenkomst.

2. Middelen van het zesde, het zevende of het achtste EOF die vóór 1 augustus 2000 aan een ACS-regio zijn toegewezen overeenkomstig artikel 160 van de Overeenkomst van Lomé, behouden hun bestemming voor die regio. De saldi van deze middelen worden aangewend voor de programmering in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van de partnerschapsovereenkomst.

3. Niet toegewezen middelen van eerdere Europese Ontwikkelingsfondsen worden toegewezen aan ACS-staten en ACS-regio's en aangewend voor de programmering in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van de partnerschapsovereenkomst, onverminderd het bepaalde in artikel 2, onder d), punt 1. Onder niet toegewezen middelen worden in dit verband verstaan:

- a) middelen van het zesde, het zevende of het achtste EOF die niet eerder overeenkomstig lid 1 of lid 2 aan een specifieke ACS-staat of een specifieke ACS-regio zijn toegewezen, en
- b) middelen van de instrumenten Stabex en Sysmin die na afloop van de periode bedoeld in artikel 2, onder a) en b), over zijn gebleven, met uitzondering van een reserve die vóór 30 september 2000 zal worden vastgesteld voor de financiering van besluiten zoals bedoeld in artikel 2, onder a) en b), die vóór 31 december 2000 worden genomen. De aan deze reserve toegewezen financiële middelen omvatten de rechten die voortvloeien uit de toepassing van het instrument Stabex. Vanaf de inwerkingtreding van dit besluit worden de op de Stabex-rekening beschikbare middelen geleidelijk overgemaakt op de speciale EOF-rekening. De middelen van de reserve die op 31 december 2000 nog op de speciale Stabex-rekening beschikbaar zijn, worden vóór 31 december 2001 op de speciale EOF-rekening overgemaakt. Het Comité van Ambassadeurs bepaalt vóór 30 september 2000 de methoden voor de berekening van deze reserve en het eindbedrag van deze reserve en de methode voor de overdracht van eventuele saldi op de speciale EOF-rekening.

*Artikel 4***Centrum voor de ontwikkeling van het bedrijfsleven**

1. Alle middelen en activiteiten van het Centrum voor industriële ontwikkeling worden overgedragen aan het Centrum voor de ontwikkeling van het bedrijfsleven.
2. Het Comité van Ambassadeurs benoemt zo spoedig mogelijk vóór 1 december 2000, na een eerlijke en transparante selectieprocedure, twee adjunct-directeuren van het Centrum voor de ontwikkeling van het bedrijfsleven voor de overgangperiode tot en met 31 augustus 2002.

*Artikel 5***Reglement van orde**

1. Met inachtneming van de voorlopige toepassing van de partnerschapsovereenkomst en overeenkomstig artikel 15, lid 5, en artikel 16, lid 3, daarvan, stellen de Raad van Ministers en het Comité van Ambassadeurs binnen zes maanden na de inwerkingtreding van dit besluit hun reglement van orde vast.

2. Tot de vaststelling van de in lid 1 bedoelde reglementen van orde blijven het reglement van orde van de Raad van Ministers, zoals vastgesteld bij besluit van 22 mei 1997 ⁽¹⁾, en het reglement van orde van het Comité van Ambassadeurs, zoals vastgesteld bij besluit van 18 maart 1997 ⁽²⁾, van toepassing.

Artikel 6

Tenuitvoerlegging van dit besluit

De ACS-staten, de lidstaten en de Gemeenschap nemen de voor elk van hen passende maatregelen voor de tenuitvoerlegging van dit besluit.

Artikel 7

Inwerkingtreding en geldigheid van dit besluit

Dit besluit treedt in werking op 2 augustus 2000. Het is van toepassing tot de inwerkingtreding van de partnerschapsovereenkomst, doch uiterlijk tot 1 juni 2002. De Raad van Ministers kan besluiten de toepassing te verlengen.

Gedaan te Brussel, 27 juli 2000.

*De voorzitter van het ACS-EG-Comité van
Ambassadeurs
per delegatie, voor de ACS-EG-Raad van
Ministers*

Y. AZOR-CHARLES

⁽¹⁾ PB L 220 van 11.8.1997, blz. 58.

⁽²⁾ PB L 220 van 11.8.1997, blz. 62.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 juni 2000

in een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag (Zaak nr. IV/36.456/F3 — *Inntrepreneur* en nr. IV/36.492/F3 — *Spring*)

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 1591)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(2000/484/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1216/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 2,

Gezien de verzoeken om een negatieve verklaring en de aanmeldingen met het oog op vrijstelling die *Inntrepreneur Pub Company Limited* en *The Inntrepreneur Beer Supply Company Limited* op 27 maart 1997, en *Spring Inns Limited* op 29 april 1997 krachtens de artikelen 2 en 4 van Verordening nr. 17 hebben ingediend,

Na bekendmaking van het essentiële gedeelte van het verzoek en de aanmelding overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 ⁽³⁾,

Na raadpleging van het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

A. INLEIDING

- (1) Op 27 maart 1997 meldden *Inntrepreneur Pub Company Limited*, hierna „IPCL” genoemd, en *The Inntrepreneur Beer Supply Company Limited*, hierna „TIBSCO” genoemd, overeenkomstig artikel 4 van Verordening nr. 17 de standaardhuurcontracten, hierna „de

huurcontracten” genoemd, aan op grond waarvan IPCL en met haar verbonden ondernemingen in het Verenigd Koninkrijk drankgelegenheden ⁽⁴⁾ verhuren. Het betreft contracten in de sinds 1 januari 1997 in gebruik zijnde vorm waarin een aanpassingsovereenkomst (Deed of Variation) en een afnameovereenkomst (Purchasing Agreement) zijn opgenomen.

- (2) Op 29 april 1997 meldde *Spring Inns Ltd*, hierna „Spring” genoemd, overeenkomstig artikel 4 van Verordening nr. 17 de contracten aan op grond waarvan Spring en met haar verbonden ondernemingen in het Verenigd Koninkrijk drankgelegenheden verhuren. Spring gebruikt eveneens het sinds 1 januari 1997 door IPCL gebruikte „nieuwe” contract waarin een aanpassingsovereenkomst (Deed of Variation) en een afnameovereenkomst (Purchasing Agreement) zijn opgenomen.
- (3) Bij brief van 23 februari 1998 voegden de aanmeldende partijen *The Grand Pub Company Ltd*, hierna „GPC” genoemd, als partij bij beide aanmeldingen toe, en vulden zij deze aanmeldingen aan met inlichtingen over de werking van de huurcontracten na 28 maart 1998.
- (4) De partijen verzochten om een negatieve verklaring voor de nieuwe contracten of om bevestiging dat de contracten in aanmerking kunnen komen voor de toepassing van Verordening (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie van 22 juni 1983 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen exclusieve afnameovereenkomsten ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1582/97 ⁽⁶⁾, of voor een individuele vrijstelling uit hoofde van artikel 81, lid 3, van het EG-Verdrag. Titel II van de verordening bevat specifieke voorschriften betreffende bierleveringsovereenkomsten.

⁽¹⁾ PB 13 van 21.2.1962, blz. 204/62.

⁽²⁾ PB L 148 van 15.6.1999, blz. 5.

⁽³⁾ PB C 133 van 30.4.1998, blz. 23, voor beide zaken voor de toestand na 28 maart 1998.

⁽⁴⁾ Onder drankgelegenheid wordt verstaan, een zaak met vergunning voor de verkoop van alcoholische drank voor consumptie ter plaatse of elders, in tegenstelling tot een slijterij, bijvoorbeeld een supermarkt, die enkel een vergunning heeft om alcoholische drank te verkopen voor consumptie elders dan ter plaatse.

⁽⁵⁾ PB L 173 van 30.6.1983, blz. 5.

⁽⁶⁾ PB L 214 van 6.8.1997, blz. 27.

- (5) Voor de periode voor 28 maart 1998 werden twee bekendmakingen⁽¹⁾ overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* gepubliceerd. De partijen, IPCL en Spring, hebben bij schrijven van 23 november 1999 ingestemd met een administratief schrijven met een vrijstelling dat op 24 januari 2000 werd vastgesteld. De Commissie publiceerde een bekendmaking overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 betreffende de toestand na 28 maart 1998 toen de bierleveringsstructuur zich wijzigde. Bij brief van 23 november 1999 stelde de aanmeldende partij de Commissie ervan in kennis dat zij voor de periode na 28 maart 1998 om een beschikking verzocht. De onderhavige beschikking heeft derhalve alleen betrekking op de periode na 28 maart 1998.

B. DE PARTIJEN

GPC

- (6) Op 21 september 1997 sloot GPC, een door de Japanse investeringsbank Nomura opgerichte onderneming, een overeenkomst om de pubketens IPCL en Spring over te nemen. Krachtens de overeenkomst van 21 september 1997 verwierf GPC een koopoptie (en de verkopers een verkoopoptie) op het aandelenkapitaal van IPCL en Spring. Die optie werd op 27 maart 1998 uitgeoefend.
- (7) Na de uitoefening van de optie werden Spring en de nieuwe in de contracten aangewezen leverancier, Supply Line, volledige dochterondernemingen van GPC en op 29 maart 1998 werden GPC of haar dochterondernemingen de economische eigenaar van de drankgelegenheden waarop de contracten betrekking hebben.
- (8) Op 27 maart 1998 was IPCL eigenaar van 2 898 drankgelegenheden of pubs. 2 286 drankgelegenheden van IPCL waren verhuurd met langetermijncontracten, voornamelijk met een duur van 20 jaar, en 612 drankgelegenheden waren verhuurd met kortetermijncontracten van minder dan drie jaar of tijdelijke contracten met een nog kortere looptijd.
- (9) Op 28 maart 1998 waren 851 tot Spring behorende drankgelegenheden verhuurd met langetermijncontracten, voornamelijk met een duur van 20 jaar, en 555 met kortetermijncontracten of tijdelijke contracten.
- (10) GPC sloot een overeenkomst om 310 pubs aan Scottish and Newcastle te verkopen. De uitvoering vond plaats op 29 maart 1998. Na deze verkoop was GPC eigenaar van 3 996 pubs. Op 1 november 1999 was GPC eigenaar van ongeveer 1 000 pubs.
- (11) Op 9 februari 1998 meldde GPC bij de Commissie haar met brouwerijen gesloten stroomopwaartse bierleveringsovereenkomsten aan die na 28 maart 1998 zouden worden gebruikt, (zaak nr. IV/36.916/F3). De zaak werd door de Commissie afgehandeld met een negatieve verklaring die zij op 11 maart 1998 aan GPC deed toekomen. Geen van de toenmalige 15 merkafnameover-

eenkomsten met individuele bierbrouwers bevatte een beperking ten aanzien van het aankoopbeleid van GPC, zoals exclusieve afnameverplichtingen, minimumafnameverplichtingen, voorraadverplichtingen of niet-mededingingsverplichtingen. De huurders kunnen derhalve alle merken inkopen die op de prijslijst van GPC staan. Op 1 november 1999 had GPC 18 bierleveringsovereenkomsten met brouwers.

De huurders

- (12) De wederpartijen bij de huidige overeenkomsten, die zijn gebaseerd op de standaardhuurcontracten, zijn particulieren of hun ondernemingen die over het algemeen slechts in één drankgelegenheid een belang hebben.

C. DE MARKT

- (13) De markt voor bierverkoop in drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk is de laatste tien jaar grondig gewijzigd. Het verslag van de Monopolies and Mergers Commission, hierna „MMC” genoemd, over de levering van bier alsook de hieruit voortvloeiende wetgeving, hebben hierin een belangrijke rol gespeeld. Het verslag van de MMC van 1989 over de levering van bier heeft geleid tot een aantal aanbevelingen met het oog op een versoepeling van de traditionele strakke binding (exclusieveafnameverplichting en concurrentiebeding) tussen de brouwerijen en de pubs. De meeste aanbevelingen van de MMC werden ten uitvoer gelegd, in hoofdzaak in de Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 en de Supply of Beer (Loan Ties, Licensed Premises and Wholesale Prices) Order 1989, hierna „de Beer Orders” genoemd. De Tied Estate Order legde aan de „landelijke” brouwerijen (brouwerijen die niet meer dan 2 000 drankgelegenheden in eigendom hebben) de volgende wijzigingen op:
- aan de huurders mocht geen afnameverplichting worden opgelegd voor andere dranken dan bier en voor bieren met een laag alcoholgehalte;
 - de huurders zouden het recht hebben een vatbier (een bier dat op vat gegist is)⁽²⁾ af te nemen van een andere aanbieder dan de brouwerij/eigenaar, hierna „de gastbierclausule” genoemd;
 - zij mochten slechts een bepaald aantal pubs aan zich binden. Dit heeft hen ertoe gedwongen ongeveer 11 000 van de op dat ogenblik naar schatting 60 000 pubs in het Verenigd Koninkrijk te verkopen of van hun afnameverplichting te ontslaan.

Factoren aan de vraagzijde

- (14) Bier kan worden verkocht in drankgelegenheden zoals pubs, hotels en restaurants of in zaken zonder schenkingvergunning zoals supermarkten en slijterijen. Voorts is invoer in het Verenigd Koninkrijk door particulieren van bier waarover reeds belasting is betaald, in hoofdzaak uit

⁽¹⁾ PB C 374 van 10.12.1997, blz. 11 voor zaak nr. IV/36.456/F3 — Intreprenneur; PB C 61 van 26.2.1998, blz. 3 voor zaak nr. IV/36.492/F3 — Spring.

⁽²⁾ De regering van het Verenigd Koninkrijk heeft het toepassingsgebied verruimd door vanaf 1 april 1998 ook het recht te verlenen tot verkoop van één flessenbier.

Calais, goed voor bijna 5 % van de totale bierconsumptie in het Verenigd Koninkrijk in 1998. Het aandeel van de verkoop in drankgelegenheden in het totale volume bedroeg in 1998 ongeveer 68 %. Met uitzondering van Ierland blijft het groter dan waar ook in de Gemeenschap.

- (15) De consumptie van tapbier was in 1998 goed voor 61 % van de totale consumptie. Dit is met uitzondering van Ierland, tevens het hoogste percentage in de Gemeenschap. De pubs in het Verenigd Koninkrijk bieden ook een ruimere keuze tapbieren aan dan elders in de Gemeenschap, met gemiddeld 6,5 merken per pub.

Factoren aan de aanbodzijde

Brouwerijactiviteiten

- (16) In 1998 namen de resterende vier landelijke brouwerijen — Scottish & Newcastle, Bass, Carlsberg Tetley Brewing en Whitbread — aan de aanbodzijde 78 % van de biermarkt in het Verenigd Koninkrijk voor hun rekening. De Herfindahl-Hirschmannindex, hierna „HHI” genoemd, die wordt gebruikt om de marktconcentratie te beschrijven, stond op basis van de marktaandelen van de nationale brouwerijen met betrekking tot de biermarkt in het Verenigd Koninkrijk op 1 678 ⁽¹⁾ in 1996. Wanneer de HHI tussen 1 000 en 1 800 ligt, geldt een markt als „beperkt geconcentreerd”. De verhoogde prijsconcurrentie op groothandelniveau die met de opkomst van pubketens in verband kan worden gebracht (zie overweging 18), heeft tot de recente consolidatie van het brouwerijniveau geleid, daar in het bijzonder regionale brouwerijen de noodzakelijke schaalvoordelen nastreven. In 1999 waren er vijf regionale brouwers ⁽²⁾.

Groothandel

- (17) De Beer Orders leidden tot de verkoop van een aantal drankgelegenheden met afnameverplichting door de landelijke brouwerijen. Er werd aangenomen dat de handel daardoor vrijer zou worden en dat onafhankelijke groothandelaren een grotere rol zouden gaan spelen. In 1995-1996 namen de onafhankelijke groothandelaren echter nog steeds slechts omstreeks 6 % van de distributie voor hun rekening (5 % in 1985). De landelijke brouwerijen beheersen nog steeds de groothandelssector, met een aandeel in de distributie dat vergelijkbaar is met hun aandeel in de productie. Aangezien regionale brouwerijen geen behoefte hebben aan de diensten van onafhankelijke groothandelaren, heeft dit in combinatie met de algemene terugloop in de bierverkoop en de toegenomen efficiëntie van de groothandelsdivisies van de

landelijke brouwerijen ertoe geleid dat de onafhankelijke groothandelssector slechts marginaal is gegroeid.

- (18) De pubs die door de landelijke brouwerijen zijn verkocht, zijn in de meeste gevallen overgenomen door pubketens of door regionale brouwerijen. In het algemeen hebben pubketens ofwel hun eigen groothandelskanalen, ofwel worden zij rechtstreeks door de brouwerijen bevoorrad.

Detailhandel

- (19) In het Verenigd Koninkrijk is voor de detailverkoop van bier en andere alcoholische dranken voor consumptie ter plaatse een door een rechter (local courts of law) afgegeven vergunning vereist. Er bestaan thans drie verschillende klassen vergunningen ⁽³⁾:

- volledige vergunningen: in een dergelijke gelegenheid kan men alcoholische drank krijgen zonder er te verblijven of een maaltijd te gebruiken. Er zijn ongeveer 83 100 dergelijke vergunningen afgegeven, waarvan omstreeks 57 000 ⁽⁴⁾ voor pubs. Voor het overige betreft het hotels en wijnlokalen;
- beperkte vergunningen: in deze gelegenheden is drank slechts verkrijgbaar op voorwaarde dat de klant er verblijft of er een maaltijd gebruikt. Het gaat hier om ongeveer 32 300 particuliere hotels en restaurants;
- clubs: men moet lid zijn om hier drank te kunnen krijgen. Het gaat om ongeveer 31 500 gelegenheden die meestal de gezamenlijke eigendom zijn van de leden.

- (20) De onderstaande tabel geeft aan op welke wijze bier werd verkocht via de diverse detailhandelkanalen in 1997: a) drankgelegenheden die eigendom zijn van brouwerijen en door een afnameverplichting aan hen gebonden zijn, b) drankgelegenheden die eigendom zijn van brouwerijen en door hen in eigen beheer worden geëxploiteerd, c) drankgelegenheden die eigendom zijn van onafhankelijke pubketens, (waaronder IPCL en Spring) en een afnameverplichting hebben, d) drankgelegenheden die eigendom zijn van onafhankelijke pubketens en door hen in eigen beheer worden geëxploiteerd, e) drankgelegenheden die door een lening gebonden zijn en f) ongebonden of vrije drankgelegenheden. De gegevens betreffende 1997 zijn afkomstig van de Brewers and Licensed Retailers Association, hierna „BLRA” genoemd, aangevuld met ramingen voor de niet-leden.

Tabel 1: Bierconsumptie in drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk

	a)	b)	c)	d)	e)	f)
1997	10,0 %	17,2 %	11,4 %	8,3 %	18,1 %	35,0 %

⁽¹⁾ De Commissie beschikt niet over precieze gegevens betreffende de marktaandelen van de andere brouwers uit het Verenigd Koninkrijk. Niettemin gelooft zij niet dat de HHI voor alle brouwers 1 800 punten, waarboven een markt als „zeer geconcentreerd” wordt beschouwd, zou bereiken.

⁽²⁾ In het MMC-verslag gedefinieerd als brouwers die „activiteiten uitoefenen welke voornamelijk maar niet noodzakelijkerwijze volledig geconcentreerd zijn in een regio van het Verenigd Koninkrijk”. Het aantal regionale brouwerijen is vastgesteld op grond van het aantal pubs dat eigendom is van de kleinste regionale brouwer en het productievolume van die brouwer welke in het MMC-verslag zijn genoemd.

⁽³⁾ In Schotland is het vergunningsstelsel enigszins verschillend.

⁽⁴⁾ In andere publicaties is het aantal pubs geraamd op 61 000.

- (21) Het cijfer van 10 % voor de afzet via de door een afnameverplichting gebonden drankgelegenheden die eigendom zijn van brouwerijen, in 1997, omvat de verplichte afnamen van de huurders en het vatbier dat de huurders van de landelijke brouwerijen bij hun brouwer/verhuurder met een korting betrekken⁽¹⁾. Het cijfer omvat niet de afnamen van een gastbier van een andere leverancier.
- (22) Het cijfer van 18,1 % voor het volume dat in 1997 is afgenomen door drankgelegenheden die door een lening gebonden zijn, omvat het totale volume dat een pub-exploitant betreft bij de leverancier aan wie hij door een lening gebonden is. Dit volume kan het in de leningsovereenkomst vermelde af te nemen volume overschrijden. Het is evenwel niet bekend welk deel van die 18,1 % betrekking heeft op de aankopen die de verplicht af te nemen hoeveelheid, welke in de leningsovereenkomst is vastgesteld, overschrijden. Het cijfer van 18,1 % omvat niet de „vrije” aankopen van een exploitant van een door een lening gebonden pub bij andere leveranciers.
- (23) Terwijl de bovenstaande tabel een beeld geeft van de consumptie in drankgelegenheden door een beschrijving van de eigendom van die lokalen, kan tevens worden opgemerkt dat in de categorie drankgelegenheden respectievelijk 70 % van de bierverkoop geschiedt via de naar schatting 57 000 pubs, 20 % via clubs en 10 % via restaurants, hotels, wijnlokalen enzovoort die beschikken over een volledige dan wel een beperkte vergunning (gegevens van 1995).
- (24) De Beer Orders hebben voorts de beperkende gevolgen van bindingen door middel van leningen afgezwakt door te bepalen dat zij te allen tijde door de huurder kunnen worden beëindigd met een opzeggingstermijn van drie maanden. De Beer Orders hebben tevens het recht op een gastbier ingevoerd voor pubhouders met een handelslening bij de landelijke brouwerijen. Uit door de BLRA verstrekte gegevens (volgens een specifiek onderzoek dat in 1996 is verricht) blijkt dat de gangbare looptijd van een lening vijf of tien jaar is en dat de gemiddelde daadwerkelijke looptijd bijna vier jaar is. 31 brouwerijen hadden aan het einde van de onderzochte periode ongeveer 37 000 uitstaande leningen (bijna 35 000 bij het begin) waarbij binnen het jaar ongeveer 8 000 nieuwe leningen waren aangegaan en meer dan 5 000 terugbetaald. De waarde van de gedurende de periode terugbetaalde leningen lag hoger dan de waarde van de nieuwe leningen (aan bestaande of nieuwe afnemers). Ongeveer 2 % van het uitstaande kapitaal was afgeschreven als oninbare vorderingen. De gemiddelde waarde van een lening bedraagt ongeveer 30 000 GBP.
- (25) Er blijken twee typen leningen te bestaan, relatief kleine (een waarde van bijna 5 000 GBP aan het begin van de periode, maar een gemiddelde waarde van minder dan 2 000 GBP aan het einde van de onderzoeksperiode) welke vaak aan kleine vrije pubs ter beschikking worden gesteld. Deze leningen blijken zeer volatiel te zijn. Anderzijds zijn er vele grotere leningen aan verkooppunten die een groot volume afnemen zoals clubs (gemiddelde waarde ongeveer 60 000 GBP). Die leningen zijn gewoonlijk niet-exclusief. De afnamever-

plichtingen betreffen meestal een bepaalde hoeveelheid bier. Door de BLRA werd geen raming gemaakt van de uitsplitsing van het afgenomen volume over kleine en grote leningen, het aantal niet-exclusieve (grote) leningen, het percentage van het totale volume verkocht bier dat drankgelegenheden met dergelijke niet-exclusieve leningen voor hun rekening nemen of het percentage van de totale omzet van de betrokken drankgelegenheden dat de hoeveelheid bier die zij krachtens het leningscontract verplicht zijn af te nemen, uitmaakt. Er werden geen gegevens verstrekt over het aantal leningen dat door exploitanten wordt terugbetaald met geld dat hun is geleend door een andere brouwerij (in ruil voor een nieuwe afnameverplichting via de lening). De hoeveelheid bier dat via leningsovereenkomsten met afnameverplichting wordt verkocht, is de laatste paar jaren afgenomen en over 1994-1997 heeft de waarde van de terugbetaalde leningen de waarde van de nieuwe leningen overschreden.

Concurrentie tussen de brouwerijen

- (26) Op groothandelsvlak hebben de grote brouwerijen een bepaalde gegarandeerde afzet via de aan hen gebonden drankgelegenheden en de drankgelegenheden die zij in eigen beheer exploiteren. Voor de bevoorrading van de rest van de markt moeten de brouwerijen onderling concurreren door te trachten individuele overeenkomsten met vrije drankgelegenheden (welke al dan niet via een lening gebonden zijn) en leveringsovereenkomsten met pubketens en andere brouwerijen (die al dan niet „gebonden” zijn door onder meer minimumafnameverplichtingen, concurrentiebedingen en voorraadverplichtingen) te sluiten. De concurrentieparameters zijn voornamelijk de prijs en de merkbekendheid, hoewel de brouwerijen ook klanten trachten te winnen door voordelen aan te bieden zoals ondersteuning bij verkoopbevordering.

Het betreden van de markt voor brouwerij activiteiten

- (27) De belangrijkste belemmeringen voor het betreden van deze markt zijn de noodzaak zich te verzekeren van verkooppunten waaraan men kan leveren en de noodzaak toegang tot een distributiesysteem te krijgen. Een nieuwkomer op de markt moet erin slagen zich te verzekeren van leveringen aan vrije drankgelegenheden, pubketens of drankgelegenheden die eigendom zijn van brouwerijen, als onderdeel van het bierassortiment van deze laatste of (in het geval van een landelijke brouwerij) als een gastbier. Het feit dat concurrenten bekende merknamen bezitten is een bijkomende belemmering voor het betreden van de markt of voor uitbreiding van het marktaandeel door bestaande brouwerijen. Dit is wellicht van groter belang voor bieren van het lagertype die doorgaans voor het hele land op de markt worden gebracht en waarvoor schaalvoordelen op reclamegebied het allicht minder rendabel maken de markt op kleine schaal te betreden. De moeilijkheden welke verband houden met het op kleine schaal betreden van de markt, kunnen nog toenemen aangezien de reclame-uitgaven voor landelijke lagermerken de laatste paar jaren wezenlijk zijn toegenomen, zelfs op merkbasis.

⁽¹⁾ Dit wordt soms ook een „gastbier” genoemd, hoewel de juridische definitie van een „gastbier” verwijst naar de afname van een vatbier van een andere aanbieder (zie overweging 13).

(28) De noodzaak zich van verkooppunten te verzekeren is sinds de tenuitvoerlegging van de Beer Orders afgenomen wegens de inkrimping van het gedeelte van de markt dat via afnameverplichtingen aan brouwerijen is gebonden, en wegens de opkomst van pubketens. Het is voor een nieuwkomer gemakkelijker leveringsovereenkomsten te sluiten met pubketens dan met individuele pubs. Terwijl het relatief gemakkelijk is een distributiesysteem op te zetten dat beperkt is tot het bevoorraden van de groothandelsdepots van de andere brouwerijen en/of groothandelaren, is het moeilijker de afzonderlijke detailhandelaren te bereiken.

(29) De meeste buitenlandse bierproducenten (meestal lagerbier) hebben ervoor gekozen de markt van het Verenigd Koninkrijk te betreden door met bestaande landelijke brouwerijen exclusieve licentieovereenkomsten te sluiten waarbij het bier in het Verenigd Koninkrijk wordt gebrouwen en als een onderdeel van het merkenassortiment van de landelijke brouwerijen wordt verkocht. Deze buitenlandse lagers zijn vaak als kwaliteitsproducten op de markt gepositioneerd en worden ondersteund door aanzienlijke reclame-uitgaven. Er is evenwel een voorbeeld van een brouwer die de markt van het Verenigd Koninkrijk rechtstreeks heeft betreden. Anheuser Busch is recentelijk brouwer in het Verenigd Koninkrijk geworden via zijn overname van de voormalige Couragebrouwerij in Mortlake met het oog op de productie van Budweiser lager.

Het betreden van de markt op detailhandelniveau

(30) Pubs concurreren enkel plaatselijk met elkaar. Over het algemeen genomen heeft elk gebied een plaatselijke prijs voor een bepaald pakket, dat het hele „pubaanbod” (faciliteiten, sfeer) omvat, en niet alleen de prijs van het bier.

(31) De belemmeringen voor het betreden van de detailhandelsmarkt zijn vrij gering. De enige belemmering van enige betekenis is het bestaan van vergunningsregels, die kunnen verhinderen dat nieuwe pubs worden geopend wanneer daaraan geen behoefte is. Deze regels worden niet overal in het Verenigd Koninkrijk even streng toegepast, maar waar zij streng worden toegepast, kunnen zij ertoe leiden dat het betreden van de markt in die plaats moeilijk is. Voorts worden vergunningen nu in sommige gebieden van het Verenigd Koninkrijk geweigerd, voornamelijk om redenen van openbare orde. Niettemin is een bepaalde pubketen er in de voorbije jaren in geslaagd meer dan 100 pubs te openen op nieuwe locaties.

Wijzigingen in de afspraken tussen pubhouders en hun verhuurders

(32) Traditioneel werden pubs verhuurd op basis van „klassieke” kortetermijncontracten. De brouwerijen behielden de verantwoordelijkheid voor de structuur, de inrichting en het toebehoren van het gebouw, en de huurders waren alleen verantwoordelijk voor de verkoop van door de verhuurder geleverd bier, benevens andere dranken en eetwaren. Naar aanleiding van het MMC-verslag hebben de pubhouders in Engeland en Wales huurzekerheid⁽¹⁾ gekregen doordat zij onder de toepassing van de Land-

lord and Tenant Act 1954 zijn gebracht. De eerste langetermijncontracten met volledige onderhouds- en reparatieverplichtingen, die reeds enige huurzekerheid en de mogelijkheid om de huur over te dragen boden, werden echter reeds lang vóór de aanbeveling van de MMC aangeboden.

D. DE OVEREENKOMSTEN

(33) Voor na 28 maart 1998 gesloten overeenkomsten gebruikt GPC a) de „Standard Variable Term Lease”, contracten met volledige reparatie- en verzekeringsverplichtingen en een looptijd tussen 10 en 30 jaar en b) de „Variable Term Agreement” met een looptijd tussen 3 en 5 jaar. In beide contracten is een afnameovereenkomst (Purchasing Agreement) en een aanpassingsovereenkomst (Deed of Variation) opgenomen.

(34) De kortingenstructuur is uiteengezet in de afnameovereenkomst. De aanpassingsovereenkomst a) neemt de afnameovereenkomst op in het bestaande huurcontract, b) voert een nieuwe bierafnameverplichting in maar biedt GPC de mogelijkheid om de afnameverplichting aan te passen zodat zij voortaan betrekking heeft op merken, c) heft de minimumafnameverplichting en de sanctie bij niet-nakoming op welke waren opgenomen in de bestaande contracten die door IPCL en Spring vóór 1 februari 1997 werden aangeboden, d) biedt de mogelijkheid de regelingen uit de afnameovereenkomst in aanmerking te nemen bij de huurherzieningen na 31 maart 1998, e) biedt de huurders de mogelijkheid de huurherziening tegen een vaste vergoeding te laten vaststellen door een deskundige en f) biedt de huurders de mogelijkheid om een huurherziening te eisen indien de afnameovereenkomst wordt beëindigd. Bij een dergelijke herziening kan de huur worden verlaagd, maar niet onder het niveau van de huurprijs welke werd betaald voor het tijdstip waarop de afnameovereenkomst werd gesloten.

(35) De na 28 maart 1998 gesloten overeenkomsten bevatten geen gastbierclausule. Zij bevatten evenwel een afnameverplichting voor cider alsook voor alcoholvrije bieren en bieren met een laag alcoholgehalte.

De afnameverplichting voor bier

(36) De huurder verbindt zich ertoe de gespecificeerde bieren die hij nodig heeft voor de verkoop in de drankgelegenheden, uitsluitend bij de onderneming of haar tussenpersonen te betrekken. Onder „gespecificeerde bieren” worden bieren van de volgende types verstaan: light, pale of bitter ale, export of premium ale, mild ale, brown ale, strong ale (met inbegrip van Barley wine), bitter stout of porter, sweet stout, lager, export of premium lager, strong lager, „diet pils” (of premium low carbohydrate beer) en low carbohydrate (of „lite” beer).

(37) De merken of benamingen van het soort gespecificeerde bieren zijn aangegeven in de prijslijst van de onderneming. De onderneming kan naar eigen inzicht merken of benamingen van een soort gespecificeerd bier in de prijslijst opnemen, vervangen of schrappen.

⁽¹⁾ De partijen kunnen onderhandelen over een nieuwe overeenkomst, met uitzondering van een beperkt aantal specifieke gevallen, onder meer wanneer de eigenaar van de pub het verkooppunt voor zichzelf wenst te gebruiken als een in eigen beheer geëxploiteerde drankgelegenheden. In dat geval ontvangt de huurder een bij wet vastgestelde vergoeding. Bij ontstentenis van een nieuwe overeenkomst zal de rechter de overeenkomst hernieuwen tegen voorwaarden welke gelijk zijn met die van de bestaande overeenkomst, met uitzondering van de huurprijs en de duur, die hoogstens 14 jaar mag bedragen.

- (38) Met uitzondering van de gastbierclausule is het de huurder verboden gespecificeerde bieren die niet door de onderneming zijn geleverd of enig ongespecificeerd bier in zijn drankgelegenheid te verkopen of voor verkoop uit te stallen tenzij a) het bier verpakt is in flessen, blikken of andere kleine recipiënten, of b) het een vatbier betreft waarvan de verkoop in die vorm gebruikelijk of noodzakelijk is om te voldoen aan een voldoende vraag bij de huurder⁽¹⁾.
- (39) Het is de huurder niet toegestaan in de zaak reclame te maken voor goederen welke niet door de onderneming worden geleverd, tenzij dit in een verhouding geschiedt die evenredig is aan het aandeel van die goederen in de totale omzet van de zaak.

II. DE JURIDISCHE BEOORDELING

ARTIKEL 81, LID 1

1. De relevante markt

1.1. De relevante productmarkt

- (40) De relevante productmarkt omvat in beginsel alle goederen en diensten welke door de consumenten op grond van hun kenmerken, prijs of het gebruik waarvoor zij bestemd zijn, als redelijkerwijze onderling vervangbaar worden geacht⁽²⁾. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in het Delimitis-arrest⁽³⁾ als volgt geoordeeld: „(de relevante markt) wordt in de eerste plaats bepaald door de aard van de betrokken economische activiteit, in casu de verkoop van bier. Deze geschiedt zowel via de detailhandel als via drankgelegenheden. Vanuit het oogpunt van de consument onderscheidt de sector van de drankgelegenheden waartoe met name cafés⁽⁴⁾ en restaurants behoren, zich van de detailhandelssector omdat in drankgelegenheden niet alleen een product wordt verkocht, maar ook een dienst wordt verleend, en omdat de bierconsumptie in drankgelegenheden niet hoofdzakelijk op economische overwegingen berust. Dit specifieke karakter van de verkopen in drankgelegenheden wordt bevestigd door de omstandigheid, dat de brouwerijen op deze sector toegesneden distributiesystemen hebben opgezet die bijzondere inrichtingen vereisen, en door het feit dat de in deze sector toegepaste prijzen in het algemeen hoger liggen dan die welke voor de verkoop in de detailhandel worden gehanteerd.”
- (41) In het licht van het specifieke vergunningsstelsel in het Verenigd Koninkrijk, dient te worden verduidelijkt welke van de drie onderscheiden vergunningsklassen (overweging 19) de relevante productmarkt van „cafés en restaurants” vormt. Daartoe wordt verwezen naar punt 43 van

de bekendmaking inzake Verordeningen (EEG) nr. 1983/83 en (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op, onderscheidenlijk, groepen alleenverkoopovereenkomsten en groepen exclusieve afnameovereenkomsten⁽⁵⁾, hierna „de Bekendmaking inzake de verordening” genoemd, waar het volgende is bepaald: „het begrip drankgelegenheid omvat alle soorten verkooppunten voor dranken die voor consumptie ter plaatse bestemd zijn. Het schenken van dranken in privé-clubs staat gelijk met de wederverkoop in openbare drankgelegenheden”. Dit is begrijpelijk, aangezien al die verkooppunten, met inbegrip van de drankgelegenheden met een beperkte vergunning, gemeen hebben dat de dranken worden gekocht voor consumptie ter plaatse en dat er een belangrijk element van dienstverlening mee gemoeid is. De Commissie erkent dat de bierprijs in clubs, die in december 1994 ongeveer 82-83 % bedroeg van de prijs in pubs, lager is dan de prijs die in pubs wordt aangerekend⁽⁶⁾. Dit is evenwel grotendeels te wijten aan het feit dat die clubs niet met winstooiwerk werken. Wegens het element dienstverlening is de prijs in clubs evenwel nog steeds hoger dan de bierprijs in supermarkten. Bovendien is het specifieke distributiestelsel voor alle drankgelegenheden, inclusief clubs, hetzelfde: de speciale tapinstallaties, de bierprijzen van de brouwerijen en het stelsel van binding via leningen.

- (42) Hieruit volgt dat de markt van de bierdistributie in drankgelegenheden met het oog op verkoop en consumptie (de volledige markt voor bierverkoop via drankgelegenheden) de relevante markt is. Zoals is bepaald in het Delimitis-arrest (punt 17), wordt aan deze vaststelling niet afgedaan door de omstandigheid, dat er een zekere interferentie bestaat tussen de distributie via drankgelegenheden en die via de detailhandel, in die zin dat de verkopen in de detailhandel nieuwe concurrenten de mogelijkheid bieden om aan hun merken bekendheid te geven, waarna zij van die bekendheid kunnen profiteren om op de markt van drankgelegenheden door te dringen.

1.2. De relevante geografische markt

- (43) De objectieve mededingingsvoorwaarden aan de vraag- en aanbodzijde op de markt van de levering van bier aan drankgelegenheden verschillen in de onderscheiden delen van de Gemeenschap aanzienlijk. Zoals het Hof van Justitie in punt 18 van het Delimitis-arrest heeft opgemerkt, wordt de overgrote meerderheid van de bierleveringscontracten nog op nationaal niveau gesloten. Onder die omstandigheden moet, voor de toepassing van de communautaire mededingingsregels, de markt van de bierdistributie in drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk in aanmerking worden genomen.

⁽¹⁾ Onverminderd bijkomende formaliteiten.

⁽²⁾ Zaak 27/76, United Brands, Jurisprudentie 1978, blz. 207, punt 12.

⁽³⁾ Zaak C-234/89, S. Delimitis v. Henninger Bräu, Jurisprudentie 1991, blz. I-935, punt 16.

⁽⁴⁾ In de Duitse versie (het Duits was de procestaal) van het arrest „Schankwirtschaften” (drankgelegenheden), terwijl in de Franse versie (Frans is de werktal van het Hof) de term „cafés” wordt gebruikt.

⁽⁵⁾ PB C 101 van 13.4.1984, blz. 2.

⁽⁶⁾ Gegevens uit een onderzoek van detailhandelprijzen van Stats MR dat door een landelijke brouwerij aan de OFT is overgelegd.

(44) De markt van het Verenigd Koninkrijk verschilt tevens van de biermarkten in andere lidstaten wegens de Beer Orders (overweging 13), de hoge consumptie van tapbier (overweging 15), de pubketens (overweging 18), de vergunningsvoorschriften (overwegingen 19 en 31) en de verscheidenheid in aangeboden biersoorten (overweging 36).

2. Een overeenkomst tussen ondernemingen

(45) GPC enerzijds en de huurders anderzijds zijn ondernemingen in de zin van artikel 81, lid 1, van het Verdrag.

(46) De individuele overeenkomsten tussen de aanmeldende partijen en elk van de huurders, in een vorm die vergelijkbaar is met de aangemelde contracten die hierboven zijn beschreven, zijn overeenkomsten in de zin van artikel 81, lid 1.

3. De mededingingsbeperkende gevolgen van de afnameverplichting voor bier

3.1. Beschrijving en aard van de afnameverplichting voor bier

(47) Een bierleveringsovereenkomst zoals de betrokken contracten bevat in het algemeen een verwijzing naar de exclusieve afnameverplichting die gewoonlijk wordt ondersteund door een concurrentiebeding⁽¹⁾. Deze contractclausules zijn als volgt geformuleerd (overwegingen 36, 37 en 38):

— De huurder verbindt zich ertoe alle gespecificeerde bieren die hij nodig heeft voor de verkoop in de drankgelegenheden, uitsluitend te betrekken bij de onderneming of haar tussenpersonen. De merken of benamingen van het soort gespecificeerde bieren zijn aangegeven in de prijslijst van de onderneming. De onderneming kan naar eigen inzicht merken of benamingen van een soort gespecificeerd bier in de prijslijst opnemen, vervangen of schrappen (exclusieve afnameverplichting).

— Met uitzondering van de gastbierclausule is het de huurder verboden gespecificeerde bieren die niet door de onderneming zijn geleverd of enig ongespecificeerd bier in zijn drankgelegenheden te verkopen of voor verkoop uit te stallen tenzij a) het bier verpakt is in flessen, blikken of andere kleine recipiënten, of b) het een vatbier betreft waarvan de verkoop in die vorm gebruikelijk of noodzakelijk is om aan een voldoende vraag bij de klanten van de huurder te voldoen (concurrentieverbod).

(48) Afgezien van het uitdrukkelijke concurrentieverbod kan worden opgemerkt dat de exclusieve afnameverplichting zodanig is geformuleerd dat zij reeds impliciet een concurrentieverbod inhoudt door de verwijzing naar de algemene formulering „alle gespecificeerde bieren”.

(49) Wegens de exclusieve afnameverplichting is het de huurder verboden aanbiedingen van contractgoederen van andere leveranciers te aanvaarden. Concurrentie met betrekking tot de huurders tussen de aangewezen leverancier van de onderneming en andere biergroothandelaren die dezelfde merken aanbieden, is uitgesloten

(beperking van de concurrentie binnen een bepaald merk).

(50) Het expliciete en impliciete concurrentieverbod voor bier, meer bepaald het aan de huurders opgelegde verbod andere merken van gespecificeerde typen bier te betrekken bij andere producenten, beperkt de mededinging tussen verschillende merken. De contractuele bepalingen inzake de afname van niet-gespecificeerde typen bier werpen bepaalde administratieve belemmeringen op voor de huurders, maar beperken hen in feite niet in hun vrijheid dergelijke niet-gespecificeerde typen bier in hun drankgelegenheden aan te bieden. Die clausules hebben derhalve geen beperkende gevolgen voor de mededinging.

3.2. De Delimitis-tests

(51) Het Hof oordeelde in punt 27 van het Delimitis-arrest dat „een bierleveringscontract ingevolge artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag verboden is indien aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan. In de eerste plaats moet de nationale markt voor de distributie van bier in drankgelegenheden, gelet op de economische en juridische context van de betrokken overeenkomst, moeilijk toegankelijk zijn voor concurrenten die op deze markt vaste voet zouden kunnen krijgen of er hun marktaandeel zouden kunnen vergroten.”. Deze eerste test houdt in dat wordt nagegaan of de markt voor bierverkoop via drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk wordt afgeschermd.

(52) Zelfs indien er enige afscherming bestaat op de markt voor bierverkoop via drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk, moet worden onderzocht, zoals het Hof verder in punt 27 van het Delimitis-arrest heeft overwogen, of „de betrokken overeenkomst een belangrijke bijdrage levert tot de afschermende werking die van al deze overeenkomsten tezamen in hun economische en juridische context uitgaat” om te kunnen vaststellen of de contracten met afnameverplichtingen van de partijen binnen de werkingssfeer van artikel 81 zouden vallen. „De omvang van de bijdrage van de individuele overeenkomst hangt af van de positie van de contractpartijen op de relevante markt en van de duur van de overeenkomst.”.

(53) In punten 25 en 26 van het arrest heeft het Hof uiteengezet dat „die positie (...) niet alleen af(hangt) van het marktaandeel van de brouwerij en van de groep waartoe zij in voorkomend geval behoort, maar ook van het aantal aan de brouwerij of aan haar groep gebonden verkooppunten in verhouding tot het totale aantal op de relevante markt vastgestelde drankgelegenheden”. Wat de duur betreft, wees het Hof erop dat „indien deze, vergeleken met de gemiddelde duur van de op de relevante markt in het algemeen gesloten bierleveringsovereenkomsten, klaarblijkelijk buitensporig is (...) de individuele overeenkomst onder het verbod van artikel 85, lid 1, (valt). Een brouwerij met een betrekkelijk klein marktaandeel, die haar verkooppunten jarenlang aan zich bindt, kan namelijk evenzeer tot een marktafscherming bijdragen als een brouwerij met een vrij sterke marktpositie, die haar verkooppunten in de regel na kortere tijd van de binding bevrijdt.”.

⁽¹⁾ Arrest Delimitis, punt 10.

- (54) In de Duitse roomijsarresten heeft het Gerecht van eerste aanleg bij de beoordeling van de belangrijke bijdrage van de betrokken ondernemingen verwezen naar „de sterke positie die de (betrokken onderneming) op de relevante markt inneemt, en met name (...) haar marktaandeel”⁽¹⁾. Het Gerecht van eerste aanleg heeft zich derhalve voornamelijk gebaseerd op het bredere begrip van het algemene marktaandeel.
- (55) Bij de toepassing van deze test op de aanmeldende partij moeten haar contracten met afnameverplichting ook worden onderzocht in hun „economische en juridische context”.
- (56) De beoordeling van de overeenkomsten betreffende de afname van bier van brouwers (de „stroomopwaartse”-bierleveringscontracten) moet worden onderscheiden van de beoordeling van de overeenkomsten met een op eigendom en lening gebaseerde afnameverplichting (de „stroomafwaartse”-overeenkomsten).
- (57) Ingeval de eerstgenoemde categorie, het „stroomopwaartse”-bierleveringscontract, een vorm van binding bevat (minimumafnameverplichting, concurrentiebeding, voorraadverplichting) dient het te worden beschouwd als onderdeel van het gebonden netwerk van de brouwer/leverancier. Dit contract kan derhalve binnen het toepassingsgebied van artikel 81, lid 1, vallen indien de brouwer/leverancier een aanzienlijke bijdrage levert tot de afscherming van de markt. De overeenkomsten kunnen evenwel worden vrijgesteld indien zij aan de criteria van artikel 81, lid 3, voldoen.
- (58) Dienaangaande moet worden opgemerkt dat aangezien de restrictieve banden tussen de brouwerijen die in feite landelijke ondernemingen zijn, en de andere groothandelaren beperkt zijn, andere Britse of buitenlandse brouwers toegang kunnen hebben tot het gebonden „stroomafwaartse”-netwerk van de groothandelaren. Bovendien is het voor die andere brouwers, gemakkelijker een overeenkomst te sluiten met één groothandelaar en aldus toegang te krijgen tot alle drankgelegenheden die aan een dergelijke speler zijn gebonden, dan om overeenkomsten te sluiten met elk individueel verkooppunt op kleinhandelniveau. Het bestaan van een open bierleveringsstructuur mag derhalve geen invloed op de beoordeling van het gebonden netwerk van de „groothandelaar” hebben. Het gebonden netwerk van de „groothandelaar” kan niet eenvoudigweg worden toegewezen aan „de brouwerijen die (...) in aanzienlijke mate (tot de afscherming) bijdragen”⁽²⁾.
- (59) In tegenstelling tot de Delimitis-zaak die betrekking had op een brouwer, is de aanmeldende partij een zelfstandige pubketen die niet verticaal geïntegreerd is met een brouwer uit het Verenigd Koninkrijk. De relatie tussen de aanmeldende partij en haar huurders enerzijds en de brouwers anderzijds verschilt derhalve economisch van die van een brouwer die zijn bier via zijn netwerk van overeenkomsten wenst te verkopen.
- (60) Sinds 29 maart 1998 betrekken de drankgelegenheden van GPC bier bij verschillende bronnen en worden geregeld offerteaanvragen gehouden. Merken worden op basis van een gediversifieerd assortiment bij nationale en regionale brouwers ingekocht. De looptijd van de contracten met de brouwers, gewoonlijk twee tot vijf jaar, is zodanig gestructureerd dat een ten aanzien van een gedeelte van de leveringen regelmatig nieuwe offerteaanvragen kunnen worden gehouden. Over 1998-2003 zullen andere brouwers een offerte kunnen indienen ten aanzien van ongeveer 98 % van de bierconsumptie. De aanmeldende partijen hebben geen enkele volumeverbintenis ten aanzien van de 18 brouwers wier merk(en) thans in hun prijslijst zijn opgenomen. De aanmeldende partijen bieden aldus dit reeds aanzienlijke aantal brouwers en, in theorie⁽³⁾ alle andere nationale of buitenlandse brouwers toegang tot de markt voor bierverkoop in drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk. Bovendien is het voor een andere brouwer, en inzonderheid voor een nieuwkomer op de markt van het Verenigd Koninkrijk, gemakkelijker om een overeenkomst te sluiten met een groothandelaar en aldus toegang te krijgen tot alle drankgelegenheden die aan een dergelijke speler zijn gebonden, dan om overeenkomsten te sluiten met elk individueel verkooppunt op kleinhandelniveau.
- (61) Derhalve oefenen de contracten eerder een matigende dan een versterkende werking uit op het netwerkeffect van de overeenkomsten van brouwers in de markt voor bierverkoop in drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk. De rol van een dergelijke onafhankelijke distributiestructuur bij het beperken van de afscherming werd door het Hof erkend in punt 21 van het Delimitis-arrest dat als volgt luidt: „De aanwezigheid van groothandelaren in bier, die niet aan op de markt werkzame producenten gebonden zijn, vormt ook een factor die de toegang tot de markt van een nieuwe producent kan vergemakkelijken, daar deze voor de afzet van zijn eigen bier gebruik kan maken van de verkooppunten van die groothandelaren.”.
- (62) Derhalve kan worden geconcludeerd dat de gebonden drankgelegenheden van een „niet-gebonden” pubketen geen belangrijke bijdrage zullen leveren tot de afscherming van de markt maar de mededingingsstructuur van de markt eerder ten goede zullen komen⁽⁴⁾. In dergelijke omstandigheden is het belang van de gebonden drankgelegenheden van een pubketen (in termen van aantal drankgelegenheden die via een afnameverplichting zijn gebonden en de bierconsumptie in die drankgelegenheden) thans niet relevant voor de beoordeling van de bijdrage tot de markt afscherming.

(1) Zaken T-7/93 en T-9/93 Langnese-Iglo en Schöller, Jurisprudentie 1995, blz. II-1533 en blz. II-1611, punten 112 en 87.

(2) Arrest Delimitis, reeds aangehaald.

(3) De Commissie erkent dat er een aantal praktische beperkingen zijn op het aantal „productlijnen” (niet noodzakelijkerwijs hetzelfde als merken aangezien een merk verpakt kan zijn in recipiënten van verschillende grootte) die een pubketen in voorraad kan hebben en daadwerkelijk kan distribueren via zijn gebonden drankgelegenheden.

(4) In het geval van een pubketen die geen brouwerijactiviteiten uitoefent, is de duur van de IPCL- en Spring-standaardcontracten, gezien de huidige marktstructuur op kleinhandelniveau, irrelevant met betrekking tot de vraag of zij aanzienlijk tot de afscherming bijdragen wanneer de „stroomopwaartse”-biermarktstructuur aan de aanbodzijde open is.

3.3. Conclusie betreffende de Delimitis-tests

- (63) GPC heeft geen netwerk van „beperkende” overeenkomsten, inclusief haar standaardhuurcontracten, die aanzienlijk bijdragen tot de afscherming van de markt voor bierverkoop in drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk. De standaardhuurcontracten kunnen, in het licht van de bierleveringsovereenkomsten met brouwers, evenmin worden geacht deel uit te maken van een dergelijk gebonden netwerk van een brouwer/leverancier.

4. Conclusie

- (64) De in de aangemelde contracten vervatte exclusieve afnameverplichtingen en concurrentieverboden vallen vanaf 28 maart 1998 buiten de werkingssfeer van artikel 81, lid 1.

5. Mededingingsbeperkende gevolgen van de reclameclausule

- (65) De aangemelde contracten bevatten een clausule op grond waarvan het de huurder verboden is voor goederen welke door andere ondernemingen worden geleverd, reclame te maken in een mate die het aandeel van die goederen in de totale omzet van de drankgelegenheden overstijgt, hierna „de reclamebepaling” genoemd.
- (66) De vraag of de reclamebepaling binnen de werkingssfeer van artikel 81, lid 1, valt, is slechts relevant voor de markt van de bierdistributie. De bepaling beperkt de mededinging niet ten aanzien van alle andere naburige markten voor de levering van goederen aan drankgelegenheden in het Verenigd Koninkrijk, zoals bijvoorbeeld andere dranken dan bier, chips en speelautomaten. Daar de overeenkomsten geen exclusieve afnameverplichting, noch een concurrentieverbod met betrekking tot de levering van dergelijke producten bevatten, wordt de mededinging op dergelijke markten, voorzover die bestaan, door de oplegging van een reclamebepaling niet op merkbare wijze beperkt.
- (67) Wat de levering van bier betreft, is de reclamebepaling gericht op de beperking van de reclame voor bier dat door andere ondernemingen wordt geleverd. Volgens de overeenkomst mag de huurder van de GPC bij andere ondernemingen alleen het gastbier en niet-gespecificeerde types bier betrekken. De merken van de niet-gespecificeerde types bier zijn wellicht bij de consument in het Verenigd Koninkrijk minder bekend en behoeven derhalve specifieke reclame ter plaatse. Bij een letterlijke uitlegging van deze bepaling zou reclame voor deze nieuwe producten onmogelijk zijn, omdat volgens deze

bepaling de reclame evenredig moet zijn aan de omzet van die goederen die per definitie nagenoeg nihil is, daar de goederen nieuw zijn.

- (68) De exclusieve afnameverplichting die vervat is in de bierafnameverplichting biedt GPC de mogelijkheid te verhinderen dat bieren van derden door de huurder worden aangeboden doordat zij deze als gespecificeerd bier toevoegt aan de prijslijst (overweging 47). Zoals in overweging 64 is aangetoond, valt deze bierafnameverplichting buiten de werkingssfeer van artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag. Daaruit volgt dat een reclamebepaling die het maken van reclame voor een dergelijk bier van een derde onmogelijk maakt, eveneens buiten de werkingssfeer van artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag moet vallen.
- (69) De Commissie beschikt echter niet over gegevens dat de reclamebepaling is toegepast. Integendeel, de GPC Ltd heeft bij schrijven van 29 juni 1999 bevestigd dat IPCL/Spring de bepaling in het contract die „reclame voor een product” mogelijk maakt, niet toepast en in een latere brief van 15 maart 2000 heeft de GPC eveneens bevestigd dat zij niet voornemens is die bepaling in de toekomst toe te passen. Dit blijkt duidelijk uit het feit dat de huurders vrij zijn bij de reclame, verkoopbevordering en verkoop de marketingformule te kiezen die het best bij het door hen gekozen bedrijfsplan past.
- (70) Hieruit volgt dat de reclamebepaling buiten de werkingssfeer van artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag valt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Op grond van de gegevens waarover zij beschikt, heeft de Commissie geen redenen op grond van artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag op te treden ten aanzien van de aangemelde overeenkomsten voor de periode na 28 maart 1998.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot The Grand Pub Company Ltd, c/o Mill House, Aylesbury Road, Thame, Oxfordshire OX9 3AT, United Kingdom.

Gedaan te Brussel, 29 juni 2000.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 juli 2000

tot wijziging van Beschikking 2000/350/EG betreffende epizoötiëbewaking ten aanzien van bluetongue in Griekenland en bepaalde maatregelen om de verspreiding van de ziekte te voorkomen*(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2008)***(Slechts de tekst in de Griekse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2000/485/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 4,Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/370/EG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ingevolge de resultaten van het programma voor epizoötiëbewaking dat is opgezet overeenkomstig artikel 2 van Beschikking 2000/350/EG van de Commissie van 2 mei 2000 betreffende epizoötiëbewaking ten aanzien van bluetongue in Griekenland en bepaalde maatregelen om de verspreiding van de ziekte te voorkomen ⁽⁵⁾, zijn beperkende maatregelen zoals bedoeld in artikel 3 van voornoemde beschikking ingesteld op verplaatsingen van dieren van voor bluetongue vatbare soorten vanaf bepaalde delen van het Griekse grondgebied.
- (2) De in die gebiedsdelen geldende restricties leiden ertoe dat dieren niet kunnen worden overgebracht naar buiten die gebieden gelegen zomerweiden.

- (3) Voor de getroffen veehouders brengt dit extra kosten teweeg waarmee rekening dient te worden gehouden.
- (4) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het volgende streepje wordt toegevoegd aan artikel 8 van Beschikking 2000/350/EG:

„— 50 % van de uitgaven die Griekenland heeft gedaan voor het compenseren van de aankoop van voeder door veehouders die als gevolg van de in artikel 3 bedoelde beperkingen op verplaatsingen hun dieren niet, zoals gebruikelijk is, naar zomerweiden kunnen overbrengen.”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Helleense Republiek.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2000.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.⁽³⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.⁽⁴⁾ PB L 168 van 2.7.1994, blz. 31.⁽⁵⁾ PB L 124 van 25.5.2000, blz. 58.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 31 juli 2000****tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland***(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2461)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2000/486/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 11 juli 2000 zijn in Griekenland uitbraken van mond- en klauwzeer gemeld die zijn ontdekt in het kader van het bewakingsprogramma waartoe is besloten bij Beschikking 2000/71/EG van de Commissie van 20 december 1999 met betrekking tot specifieke financiële bijstand van de Gemeenschap voor de epizoötiebewaking ten aanzien van bepaalde dierziekten in risicogebieden in Griekenland ⁽⁴⁾.
- (2) De situatie met betrekking tot mond- en klauwzeer in bepaalde gebieden van Griekenland kan, in verband met de handel in levende evenhoevige dieren en bepaalde producten daarvan, een gevaar opleveren voor de veebeslagen in andere lidstaten en in de van deze ziekte vrije gebieden in Griekenland.
- (3) Griekenland heeft op grond van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 92/380/EEG van de Commissie ⁽⁶⁾, maatregelen getroffen en bovendien aanvullende maatregelen genomen in de besmette gebieden.
- (4) In het kader van Beschikking 2000/350/EG van de Commissie van 2 mei 2000 betreffende epizoötiebewaking ten aanzien van bluetongue in Griekenland en bepaalde maatregelen om de verspreiding van de ziekte te voorkomen ⁽⁷⁾ zijn voor andere evenhoevige dieren dan varkens beperkende maatregelen vastgesteld voor

verplaatsing vanuit Griekenland naar en handelsverkeer van dit land met de andere lidstaten, alsmede voor verplaatsing en handelsverkeer binnen Griekenland.

- (5) De ziektesituatie in bepaalde gebieden van Griekenland vergt dat de door Griekenland genomen maatregelen voor de bestrijding van mond- en klauwzeer worden verscherpt door aanvullende communautaire beschermende maatregelen vast te stellen.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Onverminderd de maatregelen van Griekenland in het kader van Beschikking 2000/350/EG, zorgt Griekenland ervoor:

1. dat geen levende runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren van de in bijlage I naar de in bijlage II vastgestelde delen van zijn grondgebied worden verplaatst en vice versa;
2. dat geen levende runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren uit of via de in bijlage I en bijlage II vastgestelde delen van zijn grondgebied naar andere delen van de Gemeenschap worden verzonden;
3. dat op de bij Richtlijn 64/432/EEG van de Raad ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/20/EG ⁽⁹⁾, vastgestelde gezondheidscertificaten waarvan uit Griekenland verzonden levende runderen en varkens vergezeld gaan, en op de bij Richtlijn 91/68/EEG van de Raad ⁽¹⁰⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/953/EG van de Commissie ⁽¹¹⁾, vastgestelde gezondheidscertificaten waarvan uit Griekenland verzonden levende schapen en geiten vergezeld gaan, de volgende vermelding wordt aangebracht als de dieren naar andere lidstaten worden verzonden uit andere delen van het grondgebied van Griekenland dan die vastgesteld in bijlage I en bijlage II:

„Deze dieren voldoen aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.⁽⁴⁾ PB L 24 van 29.1.2000, blz. 53.⁽⁵⁾ PB L 315 van 26.11.1985, blz. 11.⁽⁶⁾ PB L 198 van 17.7.1992, blz. 54.⁽⁷⁾ PB L 124 van 25.5.2000, blz. 58.⁽⁸⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64.⁽⁹⁾ PB L 163 van 4.7.2000, blz. 35.⁽¹⁰⁾ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19.⁽¹¹⁾ PB L 371 van 31.12.1994, blz. 14.

4. dat op de gezondheidscertificaten voor andere evenhoevige dieren dan die waarvoor de in punt 2 bedoelde certificaten worden afgegeven en die naar andere lidstaten worden verzonden uit andere delen van het grondgebied van Griekenland dan die vastgesteld in bijlage I en bijlage II de volgende vermelding wordt aangebracht:

„Deze levende evenhoevige dieren voldoen aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”;

5. dat vervoer van dieren zoals bedoeld in punt 3 en punt 4 naar andere lidstaten alleen wordt toegestaan als drie dagen van tevoren de plaatselijke veterinaire autoriteiten een melding terzake hebben verzonden aan de centrale en plaatselijke veterinaire autoriteiten in de lidstaat van bestemming.

Artikel 2

1. Griekenland zendt geen vers vlees van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren, dat afkomstig is uit de in bijlage I vastgestelde delen van zijn grondgebied of dat is verkregen van dieren uit die delen van Griekenland, naar andere delen van de gemeenschap.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor:

- a) vers vlees dat vóór 1 juni 2000 is verkregen, op voorwaarde dat het vlees duidelijk wordt geïdentificeerd en dat het vlees sinds genoemde datum bij het vervoer en de opslag gescheiden wordt gehouden van vlees dat niet bestemd is voor delen van de Gemeenschap buiten het in bijlage I vastgestelde gebied;
- b) vers vlees dat is verkregen van dieren die zijn gehouden buiten de in bijlage I of in bijlage II vastgestelde gebieden en die in afwijking van het bepaalde in artikel 1, lid 1, rechtstreeks, onder officiële controle in verzegelde vervoermiddelen en voor onmiddellijke slachting zijn vervoerd naar een slachthuis dat ligt buiten de beschermingszone in het in bijlage I vastgestelde gebied; dit vlees mag alleen in Griekenland op de markt worden gebracht;
- c) vers vlees dat in uitsnijderijen is verkregen met inachtneming van de volgende voorwaarden:
- in de inrichting wordt alleen vers vlees verwerkt als omschreven onder a) en b) of vers vlees afkomstig van dieren die zijn gehouden en geslacht buiten het in bijlage I vastgestelde gebied;
 - al dit verse vlees wordt voorzien van het keurmerk zoals vastgesteld in hoofdstuk XI van bijlage I bij Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees⁽¹⁾;
 - in de inrichting wordt gewerkt onder stringente veterinaire controle;

⁽¹⁾ PB L 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 91/497/EEG (PB L 268 van 24.9.1991, blz. 69) en laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG (PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7).

- het verse vlees wordt duidelijk geïdentificeerd en wordt bij het vervoer en de opslag gescheiden gehouden van vlees dat niet bestemd is voor delen van de Gemeenschap buiten het in bijlage I vastgestelde gebied;
- de naleving van de hierboven vastgestelde voorwaarden wordt gecontroleerd door de bevoegde veterinaire autoriteit, onder toezicht van de centrale veterinaire autoriteiten, die de andere lidstaten en de Commissie een lijst meedelen van de inrichtingen die zij op grond van deze bepalingen hebben erkend.

3. Uit Griekenland verzonden vers vlees gaat vergezeld van een door een officiële dierenarts afgegeven certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Dit vlees voldoet aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

Artikel 3

1. Griekenland zendt geen vleesproducten die in de in bijlage I vastgestelde delen van Griekenland zijn bereid met vlees van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren, noch producten die elders zijn bereid met vlees van dieren uit bovenbedoelde delen van Griekenland, naar andere delen van de Gemeenschap.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor vleesproducten die een van de in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 80/215/EEG van de Raad⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/687/EEG⁽³⁾, vastgestelde behandelingen hebben ondergaan, noch voor vleesproducten zoals omschreven in Richtlijn 77/99/EEG van de Raad⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/76/EG⁽⁵⁾, betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vleesproducten en bepaalde andere producten van dierlijke oorsprong bij de bereiding waarvan in het gehele product de pH op elk moment minder dan 6 bedroeg.

3. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor:

- a) vleesproducten die vóór 1 juni 2000 zijn bereid, op voorwaarde dat de vleesproducten duidelijk worden geïdentificeerd en dat zij bij het vervoer en de opslag gescheiden worden gehouden van vleesproducten die niet bestemd zijn voor delen van de Gemeenschap buiten het in bijlage I vastgestelde gebied;
- b) vleesproducten die in inrichtingen zijn bereid met inachtneming van de volgende voorwaarden:
- al het verse vlees dat in de inrichting wordt gebruikt, voldoet aan de in artikel 2, lid 2, vastgestelde voorwaarden,
 - alle in het eindproduct verwerkte vleesproducten voldoen aan de onder a) vastgestelde voorwaarden of zijn bereid met vers vlees dat afkomstig is van dieren die zijn gehouden en geslacht buiten het in bijlage I vastgestelde gebied,

⁽²⁾ PB L 47 van 21.2.1980, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 92/5/EEG (PB L 57 van 2.3.1992, blz. 1) en laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/45/EEG (PB L 268 van 14.9.1992, blz. 35).

⁽⁵⁾ PB L 10 van 16.1.1998, blz. 25.

- alle vleesproducten worden voorzien van het keurmerk zoals vastgesteld in hoofdstuk VII van bijlage A bij Richtlijn 77/99/EEG,
 - in de inrichting wordt gewerkt onder stringente veterinaire controle,
 - de vleesproducten worden duidelijk geïdentificeerd en worden bij het vervoer en de opslag gescheiden gehouden van vlees en vleesproducten die niet bestemd zijn voor delen van de Gemeenschap buiten het in bijlage I vastgestelde gebied,
 - de naleving van de hierboven vastgestelde voorwaarden wordt gecontroleerd door de bevoegde veterinaire autoriteit, onder toezicht van de centrale veterinaire autoriteiten, die de andere lidstaten en de Commissie een lijst meedelen van de inrichtingen die zij op grond van deze bepalingen hebben erkend;
- c) vleesproducten die in delen van het grondgebied die niet zijn vastgesteld in bijlage I, zijn bereid met vlees dat vóór 1 juni 2000 is verkregen in delen van het grondgebied die zijn vastgesteld in bijlage I, op voorwaarde dat het vlees en de vleesproducten duidelijk worden geïdentificeerd en dat ze bij het vervoer en de opslag gescheiden worden gehouden van vlees en vleesproducten die niet bestemd zijn voor delen van de Gemeenschap buiten het in bijlage I vastgestelde gebied.
4. Vleesproducten die uit Griekenland naar andere lidstaten worden verzonden, gaan vergezeld van een door een officiële dierenarts afgegeven certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze vleesproducten voldoen aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

Artikel 4

1. Griekenland zendt geen melk uit de in bijlage I vastgestelde delen van zijn grondgebied naar andere delen van de Gemeenschap.
2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor melk die:
 - a) eerst is gepasteuriseerd volgens de bij Richtlijn 92/46/EEG van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/23/EG ⁽²⁾, vastgestelde normen en vervolgens een tweede warmtebehandeling heeft ondergaan in de vorm van hogetemperatuurpasteurisatie, UHT of sterilisatie, dan wel een drogingsprocédé waarbij met name een warmtebehandeling wordt toegepast waarvan het resultaat gelijkwaardig is aan dat van een van bovengenoemde behandelingen, of
 - b) eerst is gepasteuriseerd volgens de bij Richtlijn 92/46/EEG vastgestelde normen en bovendien een behandeling heeft ondergaan waarbij de pH gedurende ten minste één uur tot minder dan 6 is teruggebracht.
3. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor melk die in inrichtingen is bereid met inachtneming van de volgende voorwaarden:

- a) alle in de inrichting gebruikte melk voldoet aan de in lid 2 vastgestelde voorwaarden of is afkomstig van dieren die worden gehouden buiten het in bijlage I vastgestelde gebied;
- b) in de inrichting wordt gewerkt onder stringente veterinaire controle;
- c) de melk wordt duidelijk geïdentificeerd en wordt bij het vervoer en de opslag gescheiden gehouden van melk en melkproducten die niet bestemd zijn voor delen van de Gemeenschap buiten het in bijlage I vastgestelde gebied;
- d) de rauwe melk afkomstig van bedrijven die zijn gelegen buiten de in bijlage I vastgestelde gebieden is vervoerd naar bovenbedoelde inrichtingen in voertuigen die voorafgaand aan dat vervoer zijn gereinigd en ontsmet en die vervolgens niet in contact zijn geweest met bedrijven in de in bijlage I vastgestelde gebieden waarop dieren worden gehouden van soorten die vatbaar zijn voor mond- en klauwzeer;
- e) de naleving van de hierboven vastgestelde voorwaarden wordt gecontroleerd door de bevoegde veterinaire autoriteit, onder toezicht van de centrale veterinaire autoriteiten, die de andere lidstaten en de Commissie een lijst meedelen van de inrichtingen die zij op grond van deze bepalingen hebben erkend.

4. Melk die uit Griekenland naar andere lidstaten wordt verzonden, gaat vergezeld van een door een officiële dierenarts afgegeven certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze melk voldoet aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

Artikel 5

1. Griekenland zendt geen melkproducten uit de in bijlage I vastgestelde delen van zijn grondgebied naar andere delen van de Gemeenschap.
2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor:
 - a) melkproducten die vóór 1 juni 2000 zijn bereid;
 - b) melkproducten waarop een warmtebehandeling is toegepast waarbij gedurende 15 sec. een temperatuur van ten minste 71,7 °C wordt gehandhaafd, of die een daarmee overeenkomende behandeling hebben ondergaan;
 - c) melkproducten die zijn bereid met melk waarvoor het bepaalde in artikel 4, lid 2 of lid 3, van toepassing is.
3. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor:
 - a) melkproducten die in inrichtingen zijn bereid met inachtneming van de volgende voorwaarden:
 - alle in de inrichting gebruikte melk voldoet aan de in artikel 4, lid 2, vastgestelde voorwaarden of is afkomstig van dieren die worden gehouden buiten het in bijlage I vastgestelde gebied,
 - alle in het eindproduct gebruikte melkproducten voldoen aan de in lid 2 vastgestelde voorwaarden of zijn bereid met melk afkomstig van dieren die worden gehouden buiten het in bijlage I vastgestelde gebied,

⁽¹⁾ PB L 268 van 14.9.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10.

- in de inrichting wordt gewerkt onder stringente veterinaire controle,
- de melkproducten worden duidelijk geïdentificeerd en worden bij het vervoer en de opslag gescheiden gehouden van melk en melkproducten die niet bestemd zijn voor delen van de Gemeenschap buiten het in bijlage I vastgestelde gebied,
- de naleving van de hierboven vastgestelde voorwaarden wordt gecontroleerd door de bevoegde veterinaire autoriteit, onder toezicht van de centrale veterinaire autoriteiten, die de andere lidstaten en de Commissie een lijst meedelen van de inrichtingen die zij op grond van deze bepalingen hebben erkend;

b) melkproducten die in delen van het grondgebied buiten het in bijlage I vastgestelde gebied zijn bereid met melk die vóór 1 juni 2000 is verkregen in delen van het grondgebied die zijn vastgesteld in bijlage I, op voorwaarde dat de melkproducten duidelijk worden geïdentificeerd en dat zij bij het vervoer en de opslag gescheiden worden gehouden van melkproducten die niet bestemd zijn voor delen van de Gemeenschap buiten het in bijlage I vastgestelde gebied.

4. Melkproducten die uit Griekenland naar andere lidstaten worden verzonden, gaan vergezeld van een door een officiële dierenarts afgegeven certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze melkproducten voldoen aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

Artikel 6

1. Griekenland zendt geen sperma en embryo's van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren uit de in bijlage I vastgestelde delen van zijn grondgebied naar andere delen van Griekenland.

2. Griekenland zendt geen sperma en embryo's van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren uit de in bijlage I en bijlage II vastgestelde delen van zijn grondgebied naar andere delen van de Gemeenschap.

3. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor diepgevroren sperma en embryo's van runderen, verkregen vóór 1 juni 2000.

4. Op het bij Richtlijn 88/407/EEG van de Raad (⁽¹⁾), laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, vastgestelde gezondheidscertificaat waarvan uit Griekenland naar andere lidstaten verzonden diepgevroren sperma van runderen vergezeld gaat, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Dit diepgevroren sperma van runderen voldoet aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

(¹) PB L 194 van 22.7.1988, blz. 10.

5. Op het bij Richtlijn 89/556/EEG van de Raad (⁽²⁾), laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, vastgestelde gezondheidscertificaat waarvan uit Griekenland naar andere lidstaten verzonden embryo's van runderen vergezeld gaan, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze embryo's van runderen voldoen aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

Artikel 7

1. Griekenland zendt geen huiden van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren uit de in bijlage I vastgestelde delen van zijn grondgebied naar andere delen van de Gemeenschap.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor huiden die vóór 1 juni 2000 zijn verkregen of die voldoen aan de eisen die zijn vastgesteld in hoofdstuk 3, deel I, punt A, tweede, derde, vierde en vijfde streepje, of punt B, derde en vierde streepje, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG. Behandelde huiden moeten zorgvuldig gescheiden worden gehouden van onbehandelde huiden.

3. Griekenland ziet erop toe dat huiden van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren die naar andere lidstaten worden verzonden, vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat met de volgende vermelding:

„Deze huiden voldoen aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

Artikel 8

Griekenland ziet erop toe dat voertuigen die gebruikt zijn voor het vervoer van levende dieren, na elk transport worden gereinigd en ontsmet, en levert het bewijs dat deze ontsmetting is uitgevoerd.

Artikel 9

1. Griekenland zendt uit de in bijlage I vastgestelde delen van zijn grondgebied geen van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren afkomstige producten die niet zijn genoemd in de artikelen 2, 3, 4, 5, 6 en 7, naar de andere delen van de Gemeenschap.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor

a) in lid 1 bedoelde dierlijke producten die één van de volgende behandelingen hebben ondergaan:

- een warmtebehandeling in een hermetisch gesloten container, bij een Fc-waarde van ten minste 3,0, of
- een warmtebehandeling waarbij de kerntemperatuur op ten minste 70 °C wordt gebracht;

b) onbehandelde schapenwol en onbehandeld haar van herkauwers, droog en veilig verpakt.

(²) PB L 302 van 19.10.1989, blz. 1.

3. Griekenland ziet erop toe dat de in lid 2 bedoelde dierlijke producten die naar andere lidstaten worden verzonden, vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat met de volgende vermelding:

„Deze dierlijke producten voldoen aan Beschikking 2000/486/EG van de Commissie van 31 juli 2000 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Griekenland.”.

Artikel 10

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking. Zij stellen de commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 11

Deze beschikking wordt vóór 31 oktober 2000 opnieuw bezien.

Artikel 12

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2000.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

De prefectuur/prefecturen:

EVROS

BIJLAGE II

De prefectuur/prefecturen:

RODOPI

XANTHI

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 2377/1999 van de Commissie van 9 november 1999 tot vaststelling van de handelsnorm voor asperges

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 287 van 10 november 1999)

Op bladzijde 9 (bijlage, deel II „Kwaliteitsvoorschriften”), onderdeel B „Indeling in klassen”, i) Klasse „Extra”, eerste alinea, eerste zin:

in plaats van: „In deze klasse ingedeelde asperges moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn; zij moeten goed gevormd en nagenoeg recht zijn.”

te lezen: „In deze klasse ingedeelde asperges moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn; zij moeten zeer goed gevormd en nagenoeg recht zijn.”

Op bladzijde 10 (bijlage), deel IV „Toleranties”, onderdeel A „Toleranties in kwaliteit”, iii) Klasse II, tweede alinea:

in plaats van: „In geen geval mag meer dan 15 % van het aantal asperges of het gewicht bestaan uit holle asperges.”

te lezen: „In geen geval mag meer dan 15 % van het aantal asperges of het gewicht van iedere verpakkingseenheid of van iedere bos bestaan uit holle asperges.”

Rectificatie op Verordening (EG) nr. 1679/2000 van de Commissie van 28 juli 2000 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1609/88 wat betreft de uiterste datum voor de inslag van de boter die op grond van de Verordeningen (EEG) nr. 3143/85 en (EG) nr. 2571/97 wordt verkocht

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 193 van 29 juli 2000)

Bladzijde 30, artikel 1, vierde regel:

in plaats van: „... 1 juli 2000 ...”

te lezen: „... 1 juli 1999 ...”.
